UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

28 ЖОВТНЯ 1971
Число № 43
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
OCTOBER 28, 1971

ЛЕОНІД І. БРЕЖНЄВ У ПАРИЖІ

До Франції прилетів з офіційною візитою Леонід І. Брежнєв. Першого дня, в понеділок, 25 жовтня Л. І. Брежнєв обговорював з президентом Франції Ж. Помпіду справу европейської конференції безпеки. Підчас бенкету Ж. Помпіду висловив свою згоду, щоб така конференція відбулась якнайшвидше в Гельсінкі.

Метою візити Брежнєва відтягнути Францію від союзу з державами НАТО і змонтувати наново союз між Москвою і Парижем. През. Ж. Помпіду підкреслив, що Франція тісно пов'язана з західними державами та є невід'ємною частиною їхньої політики.

Хоч французька поліція перевела арештування між колишніми мешканцями з східньої Европи, напередодні візити Брежнєва, і вивезла 49-ох на острів Корсику, про те в Парижі дійшло до бурхливих демонстрацій проти Леоніда, який приїхав під сильною охороною КГБ.

Влада стягнула до Парижу поверх 5,000 жандармів з Франції, хоча поліція в Парижі і так була вже сильно зміцненою. Крім того стягнено сотні детективів, які перемішались з публікою, щоб унеможливити атентат на Леоніда І. Брежнєва. Все одно жидівські студенти окупували головний осередок французько-советського т-ва приязни, а праві демонстранти спалили большевицький прапор.

Скарби на дні моря

Науковці з 18 країн недавно виготовили звіт із своїх дослідів, у яких доказують, що в морі є стільки мінералів, що може вистарчити людству на найближчих 100 років.

У світових морях, в яких є 300 мільйонів кубічних миль морської води, є незмірна кількість різних нерозпущених мінералів. Лише в 1969 р. випродуковано з морської води різних мінералів вартости понад 7 мільярдів долярів. Поклади земного газу та нафтової ропи на дні моря більші, як на цілій суші.

Пробні верчення на дні Червоного моря, які не були глибші від одної милі, виявили, що там є поклади золота, міді, цинку та інших мінералів, вартости щонайменше 2.3 мільярдів долярів. Для доступу до тих мінералів потрібно окремих технічних знань і грошей, для покриття всіх видадків.

ЧИ БАГАТО АВТОМОБІЛІВ У СССР?

Збудована італійською фабрикою "Фіят" автомобілева фабрика в місті Толіятті над Волгою вже випустила перші автомобілі "Жигулями". Фабрика повинна випускати 600,000 особових автомобілів річно, як розвине повну продукцію.

У зв'язку з відкриттям нової автомобілевої фабрики преса подала деякі дані про число автомобілів у СССР. Щотижня в Москві продають приблизно 300 автомобілів приватним людям, які ждали нераз по кілька років. У Москві проживає понад 7 мільйонів населення. Воно має всього 110,000 приватних автомобілів, а в три мільйоновому місті Ленінграді є 82,000 приватних автомобілів. В цілому СССР є приблизно півтора мільйона приватних автомобілів. Найбільш поширеним автомобілем є "Фіят", що зветься в СССР "Жігулямі", за ним йде "Москвіч", а на третьому місці є "Запорожець".

В советській пресі є чимало нарікань на недостачу запасних частин до автомобілів, на малу кількість станцій із пальним ("газоліною") та клопоти з направою автомобілів.

КАНАДА МАЄ БАГАТО ТУРИСТІВ

Статистичний показник ОН подає цікаві дані майже про всі країни світу. М.ін., там можна вичитати, що в Швеції кожна тисяча мешканців читає 528 газет, коли в Англії читають лише 488, в СССР — 320, а в ЗДА 305. На 1,000 шведів припадає 401 телевізійних апаратів, в ЗДА — 399, а в СССР — лише 127.

На основі статистики ОН виходить, що кожний єгиптянин та мешканець СССР йде пересічно 19 разів річно до кіна, мешканець ЗДА — сім разів, а англієць — чотири.

Кожний ірляндець з'їдає денно 3,450 калорій, американець — 3,240, англієць, француз та данець — по 3,180, а мешканець Нової Зеляндії — 3,290.

Канада славиться числом туристів. В 1969 р. (за той рік проголошено статистику) в Канаді побувало 36,223,000 туристів. З них 463,000 приїхали з різних країн, крім ЗДА, а всі решта, тобто не цілих 36 мільйонів, були зі ЗДА.

В тому році у ЗДА, Франції та Італії було по 12 мільйонів туристів, а в СССР два мільйони.

Китай в Об'єднаних Націях

Держави з Об'єднаних Націй прийняли Китай як члена ОН 76-ма голосами проти 35-ох у понеділок 25 жовтня з тим, що 17 стримались від голосування. Одночасно прем'єр Тайвану покинув ОН і відчитав довшу заяву представникам преси.

"Заміна республики Китаю народньою республикою в членстві ОН та одночасно як постійного члена Ради Безпеки — це те саме, що посадити убивцю як суддю в кримінальному суді. Зробивши це ОН прирекли себе на загладу. Об'єднані Нації являються цирком, де делегати складають "дитячі завваження" і вони зробились "млинським каменем" на шиї Тайвану. Заявив, що його уряд не вступить знову до ОН, бо це було б зрадою китайського народу, що його — як запевнив — репрезентує Тайван.

Китай не хоче журналістів

Канадське пресове агенство „Кенедієн пресс" подало ще в квітні сего року внесок, щоб Китай дав дозвіл мати в Пекіні постійного кореспондента того агенства. Хоч китайське міністерство закордонних справ не дало відмовної відповіді на прохання, одначе досі не дало дозволу на постійний побут. Китай пропонував Кенедієн пресс, щоб вона вислала свого кореспондента із міністром торгівлі Дж. Пепеном, який недавно відвідував Китай. Одначе, коли „Кенедієн пресс" прохала дозволу, щоб кореспондент залишився кілька тижнів після повороту Пепена до Канади, китайське міністерство закордонних справ не погодилося на те. Канада й досі не має в Пекіні свого постійного кореспондента.

„Звільніть їх усіх!" – „Дайте свободу!"

БУРХЛИВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ НЕ ВГАВАЮТЬ

Минулої середи, 20 жовтня закінчились розмови в Оттаві підписанням договору про культурний обмін між СССР і Канадою. На тайній сесії парляменту прем. А. Косиґін відповідав на питання послів і сенаторів про національ. меншини. Заявив, що „жиди й українці користуються рівноправністю". Відсоток жидів в СССР — 0.9% усього населення, але вони займають 10 до 15 відсотків у професійному житті. Продовж 8-ох місяців ц.р. еміґрувало 4,450 до Ізраїля; обмеження існують тільки для жидів, які закінчили саме високу освіту або військовий вишкіл.

Українці користуються такими ж правами, як інші громадяни. Чимало з них є генералами або заступниками міністрів, але про народовбивчу політику в Україні ні словечка. Будуть розглянені справи тих осіб, які бажають еміґрувати до Канади і поєднатись з своїми родинами. Справи засудженого Валентина Мороза не знає, але вона буде переглянена.

На півтора годинній пресовій конференції не моргнув ні оком на питання про інвазію Мадярщини в 1956 і Чехословаччини в 1968. Просто й ясно — адже обі держави просили допомоги. Якже ж не допомогти їм? Але вже не був таким самопевним, якщо йшлось про 105 сов. дипломатів, прогнаних за шпигунство з В. Британії. Питав тільки, чи можна їм доказати звинувачення?!

Його поїздка по Канаді вібулась дальше серед бурхливих демонстрацій. У Монреалі 1,500 демонстрантів, що її зорганізувала канадська етнічна рада обкидала камінням і фарбою сов. консулят. Один блок до готелю Ріц Карлтон, де відбувався бенкет, його привітали вигуками: „Косиґін убивця!", „Косиґін убивця!", а його приїзд на станцію до Монреалю, демонстранти привітали транспарентами про дозвіл еміґрувати жидам та такими ж вигуками. Охорона поліції була такою сильною, як підчас похорону вбитого міністра праці П'єра Ляпорте минулого року.

Ще сильнішою була охорона в Ванкувері, куди вслід за Косиґіном перевезли з Монреалю вантажним військовим літаком авто відпорне проти куль і він їздив тільки ним і в Ванкувері і в Едмонтоні і в Торонті. Також його подорож відбувалась тільки військовим літаком: до Ванкуверу, де пробув майже два дні, опісля до Едмонтону і вкінці до Торонта. Більше ніж 100 Ар-Сі-Ем-Пі та міської поліції ждало його приїзду на летовищі, окруживши групу 50 демонстрантів з транспарентами: „Воля Україні!", „Свобода — так, російський імперіялізм—нєт!", „Відкрийте двері найбільшої в'язниці в світі!".

Три рабіни, святочно зодягнені, відслужили в готелі богослуження підчас того, як літак зближався до Ванкуверу, а 65 демонстрантів ждало на нього перед готелем з транспарентами: „Врятуй російських жидів". Крім того були три інші демонстрації, зорганізовані релігійними й етнічними групами близько готелю Ванкувер, в якому Косиґін перебував, протестуючи проти релігійного і національного переслідування, зривів атомових бомб, інвазій Мадярщини і Чехословаччини. Про розмір невиданої охорони свідчить хіба найкраще факт, що 20 милеву дорогу з летовища до готелю Ванкувер, де Косиґін зупинився з своїми „хоронітелями" з КГБ на двох поверхах, обсадило Ар-Сі-Ем-Пі та міська поліція. Очевидно крім бенкету, відвідин у стадіоні, Косиґін оглянув теж пристань і відбув прогульку на кораблі „Принс Джордж".

ЛІТУРГІЯ В НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ; АРХИЄРЕЙСЬКИЙ МОЛЕБЕНЬ ЗА ПЕРЕСЛІДУВАНУ ЦЕРКВУ

Під час короткого побуту Косиґіна в Едмонтоні минулої неділі, 24 жовтня оо. парохи відслужили по церквах св. Літургії в намірренні українського народу, а Владика Ніл в окруженні духовенства відслужив в катедральному храмі св. Йосафата молебень за переслідувану Церкву. І в Едмонтоні охорона А. Косиґіна була надзвичайно загостреною. Підчас приземлення військового літака на військовому летовищі було 1200 поліцистів, поліція припинила рух авт на шляху близько летовища, а всі таксівки були під поліційною контролею. З летовища Косиґіна з його почотом завезли до фабрики Шерритт Ґордон Майнс у Форт Саскачевані, де він оглянув її виявляючи зацікавлення новою методою добування ніклю, кобальту і міди з розчинів, т.зв. воднева металюрґія.

На його приїзд ждало понад 500 жидівських демонстрантів на полі біля фабрики і привітали його співом національних гимнів, транспарентами, гудками баранячих рогів, затиснутими пястуками і вигуками. В Едмонтоні Косиґін зупинився в готелі Шато Ляком, де ждало на його приїзд понад 200 демонстрантів, яких окружила поліція. Демонстранти привітали Косиґіна вигуками. Заходом „комітету проти поневолення", складеного з українців, литовців, латвійців, естонців, поляків, чехів, словаків і мадярів відбулась у неділю демонстрація на площі Черчіля, де зійшлось о 5.30 год. поверх 3,000 учасників, найбільше українців. По двох промовах: Роджерса Армбрюстера та о. Е. Кеннеді учасники вирушили, з запаленими свічками, походом до сенотафу, де складено вінок і відспівано пісню „Не пора". В демонстрації і в поході взяли участь 12 українських священиків з обох Церков, крім згаданого о. Е. Кеннеді, який провів молитву. На чолі походу ступав хорунжий з національним прапором Канади, за ним несли транспарент: "Звільніть їх усіх!"

З Едмонтону відлетів А. Косиґін до Торонта ще в неділю під вечір, де було знов дуже гаряче. Отже вже в неділю поліція перевела в Торонті обшуки, забрала зброю та арештувала дві особи. В понеділок відбулись дуже бурхливі і многолюдні демонстрації при участи 20,000 осіб. Перед будинком осередку науки дійшло до бійки між поліцією і демонстрантами, які хотіли дістатись до середини, де підчас обіду промовляв А. Косиґін. Поліція арештувала 20 осіб, але його промову таки перервали дві особи окликами: "Дайте свободу". Очевидно їх негайно вивела поліція геть із залі.

"ЗВІЛЬНІТЬ ПЕРЕСЛІДУВАНИХ ЗА ВІРУ"

ЛИСТ ВЛАДИКИ ІСИДОРА

Централя українців католиків, читаємо в "Ґловб енд Мейл" з 25 жовтня вислала листа до прем. А. Косиґіна з вимогою переглянути правне становище Церкви і привернути свободу віровизнання. Лист Владики Ісидора (Борецького) заторкує справу правного становища Української Католицької Церкви. Владика Ісидор прохає звільнити Кир Василя (Величківського), священиків та інших церковних діячів, які "арештовані несправедливо".

В листі до Косиґіна Владика домагається, щоб адміністраційна влада шанувала релігійні переконання вірних, заґарантовані сов. конституцією та деклярацією людських прав Об'єднаних Націй.

Комуністична влада в Україні продовжує дійсно релігійне переслідування від самого початку свого існування. В 1945 р. знищила Українську Католицьку Церкву на землях Західної України. Всі Владики, більшість духовенства і черничих чинів були неправно арештовані, засуджені на в'язницю або заслані до концентраційних таборів на Сибірі".

ВІДЛЕТІВ З ВІЗИТОЮ ДО КАСТРА

Прем. А. Косиґін відлетів у вівторок, 26 жовтня з Канади з офіційною візитою до Кастра на Кубу.

Що діється в комуністичному Китаї?

Уже другий тиждень фахівці від комуністичного Китаю ломлять собі голову, що діється в комуністичному Китаї. Китайський уряд відкликав коротко перед першим жовтня великий офіційний бенкет з нагоди дня „жовтневої ревілюції", сама першожовтнева парада відбулася в скромних рямцях без більших промов, китайське міністерство закордонних справ передавало засекречені телеграми до всіх своїх закордонних представників, а всіх китайських вояків, що були на відпустці, покликано негайно вертатися до їхніх військових частин.

Дехто з політиків висловлював думку, що помер китайський провідник 77-річний Мао Дзе дун, але виявилося, що Мао живий і здоровий, бо особисто вітав етіопського цісаря Гайле Селясіє та його почет, які побували з відвідинами в Китаї.

Японські знавці Китаю припускають, що китайське військове поготівля є наслідком китайсько-советського напруження на кордоні, що ділить обидві країни. За вістками з Японії і китайці і СССР збільшили число своїх вояків на кордоні. Докладного числа вояків на кордоні ніхто не знає, але розвідки різних країн подають число вояків на советсько-китайському кордоні на 30-40 дивізій на обох сторонах кордону.

За іншими вістками, хтось із високих китайських достойників, який попав у неласку в уряді, мав утікати з Китаю до СССР. Вказувала би на те заборона летів китайським військовим літакам. В ночі; після заборони, советська радіостанція перехопила монгольський радієвий звіт про розбиття китайського військового реактивного літака 60 миль від советського кордону. Між руїнами літака знайдено тіла дев'яти вбитих подорожних, зброю та якісь важливі документи. Який високий достойник втікав літаком в напрямі до СССР, досі невідомо. Але мусів бути хтось з важних осіб, бо кілька днів після розбиття літака китайська урядова газета „Народній щоденник" накидався на неназваних достойників, які „міняють обличчя" (дослівно: плащі).

Ще інші вістки подають, що хтось із визначних китайських комуністичних провідників таки втік до Москви й привіз туди важні документи. Вісток ніяких нема про те з СССР.

Невияснена подія в Китаї й досі завдає клопоту специялістам від китайських справ; нічого певного ніхто не може сказати.

• Буря-циклон знищила в північній Італії сотні хатів, спричинюючи одночасно пожежі. Жертвою циклону впали теж виноградники та збіжеві поля. Цьогорічне літо в Італії було найбільш сухе за минулих 50 років.

• СССР протестував у ЗДА проти полювання на Алясці на полярних ведмедів, що заходять сюди з Канади та СССР. Одначе СССР не погоджується на міжнародній договір відносно заборони полювання на тим звірів.

• Понад 5,000 китайців-американських громадян протестувало перед будинком ОН проти прийняття комуністичного Китаю до ОН.

• Польща висилає до Болгарії цілі гнізда мурашок, які мають нищити в болгарських лісах різних комах, що загрожують деревам. Болгарські мурашки лагідніші, як польські, й не дають собі ради зі шкідниками.

ДЕМОНСТРАЦІЯ В ЕДМОНТОНІ
фото: «Едмонтон джорнал»

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One HOUR "MARTINIZING." THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Gulf
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

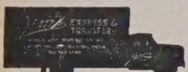

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.
Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurics S. Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

Дрібні оголошення

● ПОШУКУЮ ЖІНКУ ДО одруження віком від 65 років угору. Зацікавлених прошу телефонувати на ч.: 429-0763.

—o—

● ПОШУКУЮ ЗАЙНЯТТЯ Можу вчити бандову музику, а так само церковний та світський хор. Зголошення прошу слати на адресу:
M. SILSKY
ROSTHERN, SASK.

—o—

ПОШУКУЄ

● НИКОЛУ ГАБИКА, сина Стефана, що приїхав до Канади 1922 р., пошукують брат та сестра з України. Його самого, або хто знав би про нього, просимо про оголошення, чи інформації до „Українських Вістей".

—o—

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теґлер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Річна передплата «У.В.» – тільки $5.00

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-8656

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. Wensley

● Повна обслуга слуховими апаратами.
ТЕЛ.: 424-0181
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-5318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковних недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-7408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор носа і залози (glands), від глухоти, недуг горла, дихання
Tonsils, adenoids, сайнисис ниці і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

ОБСЛУГУ — СТИЛЬ — НИЗЬКУ ЦІНУ
"окуляри які привернуть усміх на ваших очах".
Принесіть свою рецепту на окуляри до:
HALE OPTICAL
Тел.: 424-2318
10754 Jasper Ave., Edmonton

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

S A V E $ $ $ $
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteed Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

Aaron Denture Clinic
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816 - 82 Аве.,
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

T R O U B L E S ?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

R O C K E T T
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

10-ИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

(Закінчення з 7 ст.)

четвер 7 жовтня для англомовної преси, радіо і телевізії.

Перший день нарад

Субота, 9 жовтня була виповнена різними внесками, звітами чи радше звідомленнями: статутової комісії (адв. І. Карасевич, старший), шкільного референта, інспектора Рідних шкіл і Курсів Українознавства І. Боднарчука, Шевченківської фундації д-ра І. Глинки, ССУК — мгра Р. Сенчука, СКВУ — ред. М. Сосновського, поодиноких комісій Президії КУК, кругло 0, екзекутивного директора д-ра С. Я. Кальби, звідомленнями провідних комісій: КУК, Шевченківської фундації і ССУК.

Зміна статуту

Із звіту голови статутової комісії приявні довідались, що надійшли відповіді від ...ох организацій, з яких 3 погодились на зміни статуту, 5 - ні. Отже Президія КУК узгіднила запроектовані зміни статуту, (про це згадується в комунікаті, що його друкуємо окремо), ...е складові организації не погодились на них.

Над звітом адв. І. Карасевича розвинулась дійсно жва, іноколи надто оживлена дискусія, в якій забирало слово 19 представників складових организацій ...о запроектовані зміни, ...му треба, а чому не доцільно змінювати статуту, ...обов'язує статут КУК чи "чартер", схвалений парляментом в Оттаві, чи теж зобов'язують оба.

Вкінці делегатам відповів голова статутової комісії адв. І. Карасевич, підкреслюючи, що обов'язує і статут і "чартер", сваритись нема чого, просив звільнити його з дальшого головства статутової комісії, запропонував перезвати конгресовою статутовою комісією, доповнивши її ...д делегатами від конгресу з тим, щоб вона негайно почала свої наради і ...йшла в понеділок, 11 жовтня з своїми пропозиціями, що теж і сталось.

...звіту д-ра І. Глинки ...вні довідались, що Шевченківська фундація ...поверх 400,000 основного капіталу, що його ...ли українці поодиноких провінцій у такому відсотковому відношенні: Он... — 42, Манітоба — 32, Саскачеван — 10, Алберта — 7.5, Квібек — 5, інші — І. Шевченківська фундація має 4-ох меценатів, у тому п. Хрін склав поверх 16,000 дол. Згаданий капітал приніс 40,000 відсотків, що їх призначено на культур. цілі в тому 5,000 дол. допомоги на створення катедри історії України в університеті Алберти в Едмонтоні.

Відзначені Шевченківською медалею

При цій нагоді слід згадати, що на закінчення 10 конгресу відзначено Шевченківськими медалями з грамотами заслуги для української культури або української спільноти 16 осіб, між ними 4 з Едмонтону. Медалі отримали: прем'єр П'єр Трюдо (на бенкеті), губернатор Саскачевану д-р Степан Воробець, автор книжки "Вільні землі" — Дж. МекҐреґор, проф. д-р Б. Боцюрків, п-і суддя М. Ваврикові, п-і Гнатишин, дружина покійного сенатора, суддя І. Дікур, мгр. І. Іванчук, музиколог і диригент д-р П. Маценко, різьбар Леонід Молодожанин, майор О. Навроцький, п-і Ірина Павликовська, мгр. М. Плавюк, Йосип Прийма, ред. д-р Б. Стебельський і мін. Іван Яремко.

Складові організації і відділи КУК

До обширного звідомлення, що його отримали делегати, майже пів години давав з черги пояснення екзекутивний директор д-р С. Я. Кальба за роки праці КУК 1968-1971.

У склад КУК входять тепер 33 складові організації, з яких 2 прийнято в звітовому періоді. На терені Канади працювало 22 відділи і 15 представництв КУК.

За статистикою з 1961 р. 40 відсотків українців Канади жили групами по сільських громадах, а 60 відсотків були скупчені по міських осередках, де діють відділи і представництва КУК. Якщо централя КУК зі складовими організаціями і відділами об'єднає, продовж найближчих 3-ох років праці, в своїх рядах 25 відсотків українців Канади, які живуть в 28-ох міських осередках, КУК стане найсильнішим об'єднанням українців у всіх країнах вільного світу.

За останні три роки праці, на рахунок бюджету одержано від складових організацій і відділів КУК — 40,502.43 дол. а їх задовження за минулі роки дійшли до 45,697 дол. Очевидно така заборгованість сповільнює дуже працю централі КУК.

Треба бити у дзвін на тривогу

З запертим віддихом слухали делегати пояснення до звіту шкільного референта І. Боднарчука за час від листопаду 1969 — серпень 1971.

Об'їхавши двічі Канаду, ствердив жалюгідний стан українського шкільництва. В осередках українських поселенців, таких як Веґревил, асиміляційний процес дійшов до велетенських розмірів, як це зрештою підкреслив теж екзекутивний директор д-р С. Я. Кальба на основі звіту відділу КУК у Веґревил. Число дітей, неохоплених навчанням української мови, страхітливе.

За підрахунками шкільного референта І. Боднарчука в навчальному році 1969-70 навчалось ледве що дітей:

1.: у рідних школах
Східня Канада — шкіл 75, учнів 5,180; Бр. Колюмбія — шкіл 10, учнів 280; Алберта — шкіл 19, учнів 1,103 Саскачеван — шкіл 20, учнів 724; Манітоба — шкіл 18, учнів 1,271, разом шкіл 142, учнів 8,558.

2.: у державних школах
Алберта — 1,440 учнів; Саскачеван — 2,456 учнів; Манітоба — 1,020, разом учнів у державних школах 4,916.

Отже шкільна справа — це найслабше наше місце. Тому треба всім нам напружити всі свої сили, щоб охопити навчання й української мови найбільше число українських дітей.

П-і А. Когуська прочитала звіт голови СКВОР, проф. Р. Зеленого, що оформила наш виховний ідеал та українську шкільну виховну систему.

Голодівка українських студентів

Ще в середу, 6 жовтня почалась добровільна голодівка 8-ох, опісля 15-ох українських студентів Канади у будинку манітобського університету в Вінніпезі, які в п'ятницю, 8 переїхали до готелю Форт Ґері, де відбувалась реєстрація делегатів на 10-ий конгрес. На їх головах — чорні опаски з білими написами прізвищ відомих українських політичних в'язнів, як ось: Валентин Мороз, Катря Зарицька, Святослав Караванський та інші, поруч них у вестибюлі великого готелю транспаренти з написами: "Солідарність з українськими політичними в'язнями"; Протест проти мовчанки П. Трюдо і канадського уряду в справі нарушення людських прав у СССР. На транспарентах виднів теж текст листа, великими буквами, що його вислав комітет голодівки "Звільніть їх" до прем. П'єра Трюдо. На долівці спальні мішки, на яких сидять, або стоять поруч них бліді, виснажені студенти, але бадьорі, з вогнем у горіючих очах і спаленими устами п'ють, час від часу, воду. Майже вся преса в цілій Канаді, радіо і телевізія, відгукнулась на цю подію, насвітлюючи прихильно і широко різні аспекти й подробиці голодівки жмінки українських студентів та їхні домагання до прем'єра П. Трюдо. Вони хопились голодівки, як крайнього засобу, щоб зобов'язати прем. Трюдо зустрінутись з членами комітету голодівки "Звільніть їх" і продискутувати масові, нелеґальні арешти українських інтелектуалістів і патріотів, зокрема молодого українського історика Валентина Мороза. Далі просити канадський уряд, щоб він офіційно звернувся до сов. уряду з вимогою звільнити, на основі вселюдських, гуманітарних засад, історика Валентина Мороза та інших політичних в'язнів.

Очевидно 10-ий конгрес українців Канади всецiло й одноголосно солідаризувався з українськими студентами та їхньою акцією і для моральної підтримки делегати відмовились від обідової перерви в суботу, першого дня нарад, продовжуючи сесію аж до 5-ої год. пополудні, коли то прем'єр П. Трюдо прийняв усіх студентів і членів комітету "Звільніть їх", по 85-ох годинах їхньої голодівки. Зустріч відбувалась 45 хвилин. Прем'єр П'єр Трюдо мав змогу докладно обговорити справу і заявив, що звернеться до прем. А. Косиґіна, щоб інтервеніював у справі звільнення молодого українського історика й культурно-громадського діяча Валентина Мороза, якого безосновно і незаконно засудили в Сов. Україні на 9 років заслання та на 5 років важких робіт у трудово-виправних таборах, як і теж інших політичних в'язнів. Прем. П. Е. Трюдо підтвердив свою заяву підчас бенкету, що буде інтервеніювати у справі Валентина Мороза.

Достойний гість

Тимчасом як доповнення звідомлення екзекутивного директора д-ра Я. Кальби складали ще звіти голови поодиноких відділів КУК, як ось п. Цехмістро з Монреалю, чи теж доповнювали свої, вже оголошені звіти, як ось: д-р С. Держко (Саскатун), д-р В. Гирак (Едмонтон), пі Гайдамовська (Ванкувер), М. Співак (Вінніпеґ), п. Яремови (Оттава).

О год. 2.20 ввійшов на залю нарад, у товаристві президента о. д-ра В. Кушніра, губернатор Саскачевану д-р Степан Воробець з дружиною, і з губернатором Манітоби Мек Кіґом, яких приявні зустріли голосними оплесками.

Достойного гостя представив приявним делеґатам його шкільний товариш сотн. Б. Панчук, який відчитав в англійській мові найвище признання і відзначення за очайдушну відвагу і посвяту безмежну в рятуванні ранених лікаря д-ра Ст. Воробця підчас барабанного вогню і наступу на фронті в Італії в ІІ-ій світовій війні.

Опісля губернатор д-р Степан Воробець склав гарною українською мовою, в 22-ох хвилинах сердечний привіт від українців Саскачевану підкреслюючи, що це незвичайний для нього привілей бути приявним на 10-ому конгресі українців Канади. Голова Шевченківської Фундації д-р І. Глинка подякував достойному гостеві в імені конгресу і передав йому грамоту в двох мовах та Шевченківську медалю.

Опісля Владика Кир Ніль склав привіт від неприявного митрополита Максима, який перебував саме тепер на синоді в Римі і від всіх Владик.

Урочисті протести проти ліквідації обох Церков

Тоді інж. К. Теличко відчитав, за благословенням Владики Кир Бориса та Консисторії УГПЦ в Канаді протест проти ліквідації Української Автокефальної Православної Церкви, а о. крил. С. Їжик відчитав такий теж протест проти ліквідації Української Католицької Церкви 25 років тому, в'язнення Владики Кир Василя Величківського, тисячів священиків і вірних.

Звіт про хід дальших нарад, програмові доповіді, промову прем. П. Трюдо, дійсно гарний концерт у неділю і закінчення 10-го конгресу — в черговому числі.

—o—

◈ **Дві останні ґенерації західно-европейських мужчин є назагал чотири цалі вижчі, ніж їхні попередники. Вищий ріст европейців пояснюють кращими харчами, що їх тепер споживають европейці.**

◈ **В турецькій копальні вугілля в місцевости Зонґульдак завалилася шахта. Земля присипала чотирьох вуглекопів, які згинули на місці.**

◈ **Совєтський воєнний корабель обстрілював американський розвідчий літак на Японському морю. Літакові не сталося нічого. Американські військові фахівці заявили, що стріли були „випадкові" й ЗДА навіть не будуть протестувати в СССР.**

◈ **Данська поліція арештувала японського студента, який на летовищі в столиці Данії задумував кинути бомбу на японського цісаря Гірогіто.**

◈ **Невідомі аґенти арештували двох членів войовничої „Жидівської ліґи оборони", а 25 членів розігнали, як вони робили протисовєтську демонстрацію в Вашінґтоні.**

◈ **Кол. президент чехословацького парляменту за часів А. Дубчека, Й. Смрковски працює тепер звичайним робітником у фабриці. Але за пів року його викинули з праці з 36 фабрик під тиском місцевого партійного комітету.**

◈ **У СССР призначили шефом штабу збройних сил** 50-річного ґен. В. Кулікова, що був досі командиром совєтських військ у Східній Німеччині.

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ
10 ЦЕНТІВ
Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
....
нова адреса: ....
(Адресу писати по-англійськи)

У Вінніпезі на крайовому з'їзді делегатів Рад українських організацій за патріярхат відзначено другу річницю IV архиепископського синоду. Врочисту Літургію в церкві св. Андрія служив едмонтонський Владика Ніл з духовенством.

Гістьми на обіді були епископи, священики, делегати й гості. На світлині, на тлі великого портрету верховного архиепископа й напису: „За єдність, помісність, патріярхат", сидять зліва направо: саскатунський епископ Андрій, вінніпезький протопресвітер о. Й. Пуляк (господар приміщень, де відбувався з'їзд), голова Крайової ради д-р М. Марунчак, едмонтонський єпископ Ніл.

За нашу церковну самоуправу

Вказуючи на трудні початки українського церковного життя в Канаді, д-р М. Марунчак сказав, що наша історія вчить нас, що щирим бажанням, єдністю та організованою дією треба нам у цей час далі йти до церковної самоуправи, згідно з нашою традицією і вченням II Ватиканського собору.

Історик М. Марунчак був промовцем на першому крайовому з'їзді делегатів Рад українських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви.

З'їзд відбувся у Вінніпезі 10 жовтня.

Делегати обрали крайову управу в такому складі: д-р Михайло Марунчак, голова, Вінніпеґ; д-р Юліян Пелех, Торонто, Зенон Круцько, Вінніпеґ, Роман Осташевський, Едмонтон, Анна Баран, Саскатун — заступники; д-р Б. Н. Білаш, Вінніпеґ, секретар; Леоніда Вертипорох, заступниця секретаря, Торонто; Лев Рудницький, Вінніпеґ, скарбник; інж. Ю. Курис, Торонто, фінансовий референт; Люба Федорків, Вінніпеґ, організаційний референт; д-р Микола Кушпета, Торонто, оґанізаційний еферент.

Члени: інж. В. Кунда, Едмонтон, д-р М. Стадник, Саскатун, І. Гуйда і Віра Бучинська — Вінніпеґ, мгр Є. Мастикаш, Торонто, інж. В. Захаркевич, Монреаль, Григорій Порохівник, Едмонтон, д-р Ілярій Чеховський, Калгарі.

Контрольна комісія: д-р Осип Метелля, Вінніпеґ, проф. Євген Вертипорох, Торонто, проф. Роман Брикович, Монреаль, Іван Зельський, Вінніпеґ, д-р М. Суховерський, Едмонтон; заступники: Остап Нагачевський, Саскатун, Володимир Ярош, Оттава.

Резолюції ухвалені у Вінніпезі

на першому крайовому з'їзді Рад українських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви

Зібрані на першому крайовому з'їзді Рад українських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви, делегати та учасники, висловлюють найсердешніше привітання та заяву беззастережної відданости Верховному Архиепископові Блаженнішому Иосифові за його працю для відновлення помісности й оформлення патріярхату. Глибокі почування пересилаємо всій нашій канадській ієрархії на чолі з Преосвященнішим Митрополитом Максимом та всім Преосвященнішим Владикам у цілому світі, які стоять об'єднано і непохитно з Його Блаженством Иосифом у змаганнях за права УКЦеркви.

У журбі та глибокому співчутті до долі поневоленого рідного народу, зокрема до діючої в катакомбах УКЦеркви, висловлюємо свою солідарність та заносимо наші молитви за терплячих владик, священиків та мирян.

Тому що папський лист з 7 липня 1971 р. каже, що «принаймні в цей час» не можливо здійснити створення українського патріярхату;

тому що постанови IV архиепископського синоду досі повністю не здійснені;

тому що Ради за патріярхат УКЦеркви вважають своїм обов'язком всебічно допомагати нашим Владикам у змаганнях за встановлення помісности і патріярхату;

тому що фінансова допомога конечна для потреб помісної УКЦеркви;

перший крайовий з'їзд Рад українських організацій за патріярхат УКЦеркви постановляє:

1. У співпраці з нашими Владиками під проводом Верховного Архиепископа Иосифа непохитно і наполегливо продовжувати дію за здійснення помісности і патріярхату УКЦеркви, протиставлячись усім неприхильним та ворожим заходам, звідки б вони не походили.

2. У безнастанному неспокої за долю нашої Матері Церкви та її майбутнє закликаємо всіх наших Владик, щоб з'їхались на V архиепископський синод та щоб згідно з постановами попереднього синоду завершили конституційне оформлення патріяршої структури помісної УКЦеркви.

3. Крайовий З'їзд доручає Крайовій раді у співпраці з радами в терені організувати конференцію знавців східного церковного права й історії, а їхні доповіді опублікувати світовими мовами, розповсюднюючи їх серед всієї ієрархії Вселенської Церкви. Водночас скріпити інформацію серед чужомовного оточення, як теж серед своїх.

4. З'їзд закликає, щоб на спархіяльній базі були створені правильники «Фонду Церкви в потребі» і щоб найпізніше в 1972 р. розпочати систематичну збіркову працю.

5. З уваги на те, що українська спільнота Канади не мала можливости і щастя зустрічати в цьому році Блаженнішого Иосифа на терені Канади, з'їзд пропонує до кінця 1971 р. провести у всіх скупченнях нашої спільноти, а зокрема в місцевостях, де існують Ради, так звані «обіди, які не відбудуться», а зібрані фонди переслати Блаженнішому Иосифові на викінчення великих проєктів Його Блаженства в Римі.

6. Зї'зд доручає Крайовій Раді поробити всі наобхідні заходи в порозумінні і співпраці з координаційним комітетом Канади і ЗДА, як теж Світовим товариством за патріярхат УКЦеркви, щоб довести до світового завершення об'єднаної акції за помісність і патріярхат Української Католицької Церкви.

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

Щовівтірка о 8.30 вечора з тієї самої радіостанції — програма оо. василіян — «Вечірня година».

2 листопада: — Наші великі річниці — о. М. Ничка, ЧСВВ

9 листопада: св. Арх. Михаїл — покровитель українського народу — о. В. Ваврик

16 листопада: Чи сумерк Берестейської Унії? — о. М. Ничка

23 листопада: Введення Пресв. Богородиці на основі апокрифів Нового завіту — о. В. Ваврик

30 листопада: св. Андрій у житті українського народу — о. М. Ничка.

«ЛІСОВА ПІСНЯ» ПО-ГРЕЦЬКОМУ

«Лісову пісню» Лесі Українки перекладено теж грецькою мовою. Переклад зробила уроженка Домбасу О. Ксенофонтова-Петренко. Тепер вона перекладає «Камінного господаря».

Знавці грецької мови, між ними проф. Андрій Білецький, назвали переклад «Лісової пісні» дуже добрим.

ВІДЗНАЧАЮТЬ РІЧНИЦЮ IV СИНОДУ

В албертській душпастирській окрузі о. протопресвітера Ів. Черкавського, в Дервенті, Елк Пойнті, Верміліоні і Нортерн Велі відзначено другу річницю IV архиєпископського синоду. Священик сказав проповідь про велике значення того синоду; у всіх церквах була молитва за Українську помісну Церкву.

Вісті з Едмонтону

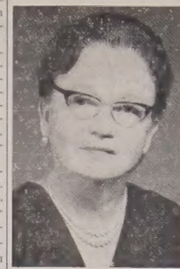

Олена РОСЛЯК

Ольга ФЕДАК

ВІДЗНАЧЕНІ ПОЧЕСНИМИ ГРАМОТАМИ ЛУКЖ

Відзначають День ЛУКЖ

(ог) У неділю, 17 жовтня, пополудні в залі парафії Пресвятої Євхаристії відбулось річне святкування ЛУКЖ. Того дня в церквах Едмонтонської єпархії жінки-члени ЛУКЖ приступали до св. Тайн, а отці парохи, вказуючи на значення і вагу праці Ліги для Української Католицької Церкви в Канаді, молились за Боже благословення.

Спільне святкування в парафії Пресв. Євхаристії було немов завершенням усіх поодиноких відзначувань Дня ЛУКЖ. Зібранням, яке вшанували своєю присутністю Преосвященний Ніл, багато отців та кол. голова крайової управи п-і І. Павликовська, представниці всіх відділів Едмонтону та багато гостей, дуже правно проводила п-і А. Буртняк.

Присутніх привітала п-і Й. Кулеба, голова відділу парафії Пресв. Євхаристії. Наш відділ, сказала вона, уважає за почесть, що його вибрано на господаря цього річного святкування.

Головними точками Дня ЛУКЖ було представлення громаді стипендистки за найкращі успіхи в українській мові в Албертськім університеті Іванни Прокоп. Її представила п-і Кубрак, голова відділу Ліги парафії Беверлі.

Новообраного члена албертської леґіслятури — п-ю К. Чічак представила п- М. Пастушенко, вручаючи квіти від ЛУКЖ.

Преосвященний Владика вручив почесні грамоти двом заслуженим працівницям ЛУКЖ: п-і Ользі Федак та п-і Олені Росляк. Представляючи їх, п-і І. Павликавська пояснила значення почесних грамот. Цими грамотами дві заслужені едмонтонки були відзначені на крайовому з'їзді ЛУКЖ в Торонті за довголітню й віддану працю в жіночій організації.

П-і Росляк від 1949 р. є членом управи ЛУКЖ Едмонтонської єпархії. Сім років була членом крайової управи. Як культурно-освітня референтка організувала багато виставок дитячої літератури, часто виступала у пресі й радіо.

П-і Федак, член спархіяльної крайової управи, багато праці вклала і вкладає в розбудову спархіяльного музею ЛУКЖ. Обидві належать до I відділу ЛУКЖ едмонтонської катедральної парафії.

Про з'їзд у Торонті звітували п-і М. Пастушенко й п-і М. Слобода. Перша — про свою участь у дискусії на тему: «Збереження ідентичности і шкідливий вплив довкілля на нашу молодь»; друга — про дискусію «Наші організаційні проблеми».

Накінець, на запрошення предсідниці п-і Буртняк, п-і Павликовська склала подяку паням К. Гарапнюк та Є. Кривко, які особистим та спеціяльним трудом придбали для спархіяльної управи 500.-00 дол.

Святкування пройшло в надзвичайно милій атмосфері. Воно спеціяльно цінне тим, що на відміну від інших жіночих сходин, де звичайно плянують і закликають до праці і так жертвенних жінок, цим разом ушанували і прилюдно складали подяку тим, що багато праці дали для добра організації на загальну користь рідної Церкви та української спільноти.

ДОПОВІДЬ В УНО

Проф. Оксана Борушенко з Куритіби, Бразилія, прибуде 8-го листопада до Едмонтону. На запрошення громадських і українських жіночих організацій 9-го листопада в залі УНО виголосить доповідь: «Українське поселення в Бразилії».

Гостя є професором університету Парани.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 31 жовтня:

о год. 2.30 попол. в УНДомі: осінній базар та чайне прийняття стараням батьківського комітету СУМ.

* * *

Понеділок, 1 листопада:

о 8:30 веч. з французької радіостанції: доповідь інж. В. Горбая, голови станиці Братства УСС, про Листопадові роковини.

* * *

Середа, 3 листопада:

о 3 год. попол. в УНДомі: базар I відділу «Доброї волі».

* * *

Субота, 6 листопада:

о год. 7-ій вечора в УНДомі: танцювальна забава заходом відділу БУК катедральної парафії.

* * *

Неділя, 7 листопада:

о 3 год. попол. в УНО: доповідь ректора УВУ В. Янова (зустріч з громадянством організує відділ КУК).

Осередок НТШ вшановує пам'ять В. Стефаника

Осередок НТШ відзначив сторіччя народження Стефаника науковою сесією, на якій були дві доповіді про визначного письменника.

Мгр Юрій Стефаник, син письменника, говорив про «Стефаникових героїв у дійсності». На підставі листів Василя Стефаника, опублікованих і деяких неопублікованих, доповідач показав, що моделями Стефаникових героїв здебільшого були живі люди.

Деякі листи Стефаника збереглися в Канаді.

Проф. Олег Зуєвський указав у своїй доповіді на потребу вивчання Стефаникового стилю. В нас — сказав він — загально цінять реалізм, а про інші літературні течії мають неясне уявлення. Літературознавці також часто йдуть за прийнятою звичкою, замість об'єктивно вивчати стилістичну манеру даного письменника на тлі загального літературного розвитку. Стефаник, на думку доповідача, був видатним представником українського експресіонізму. Експресіоністичну манеру видно виразно в новелі «Май».

У дискусії доповідачі давали додаткові вияснення на запитання слухачів. Дехто з них не погоджувався з характеристикою Стефаника як експресіоніста.

Головою Осередку НТШ є інж. В. Кунда. Зібрання було минулої неділі в залі УНО.

Гість з Мюнхену

До Едмонтону приїздить президент УНР в екзилі Микола Лівицький. Він виступить на вічу в четвер, 11 листопада, о 8-ій годині вечора в авдиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню.

Управа Едмонтонського комітету сприяння УНРаді (телефони: 424-30006, 489-1538) запрошує на віче громадянство Едмонтону й околиці.

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БАЗАР

У Культурному центрі, 10819 - 71 авеню, в п'ятницю й суботу, 29-30 жовтня, буде річний базар парафії св. Василія. Там продаватимуть домашнє печиво, ручні роботи, вживані речі тощо.

Продаж почнеться в п'ятницю о 2 год. попол. Буде теж перекуска. Від 5 до 8 год. — вечеря (вареники), бінґо та інші гри.

У суботу від 5 до 8 год. — вечеря; о 9 год. — танцювальна забава; о 11 год. — розгра базарових квитків. В обидва вечори — розвага для дітей.

Вхід: 2 дол. (для старших); 1.25 — для дітей 6 - 12 років (нижче 6 років — безплатно).

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta

напроти McLeod Building

Phone: 422-4386 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

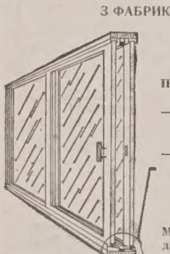

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

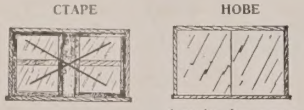

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

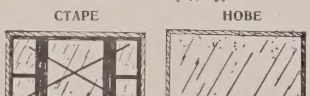

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

ПРЕМ'ЄРА нового, найкращого, українського кольорового фільму продукції „КАНУКР"

НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ

СУДБУРІ — 7-го листопада
CAPITOL THEATRE — Cedar St.
год. 2.00 і 4.00 пополудні

КАЛҐАРІ — 7-го листопада
PLAZA THEATRE — 1133 Kensington Rd
год. 2.00 і 4.00 пополудні

ЕДМОНТОН — 14-го листопада
PLAZA CINEMAS — 10210 - 118th Ave.
год. 2.00 і 4.00 пополудні

САСКАТУН — 14-го листопада
BROADWAY THEATRE — 715 Broadway
год. 2.00 і 4.00 пополудні

РІДЖАЙНА — 21-го листопада
CAPITOL THEATRE — Scarth & 12th Ave.
год. 2.00 і 4.00 пополудні

"A beautiful, sensitive story" — Oshawa Times

"Camera work equal to some of the best from Hollywood" — Toronto Telegram

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД І БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ КАНАДИ

Цей документ прем'єр Трюдо подав на розгляд Палаті послів

Частина перша і друга

Мета цього документу — представити огляд головної політики уряду щодо підтримування та розвитку багатокультурности по всій Канаді та подати підсумки рішень уряду щодо рекомендацій, поданих у четвертому томі королівської комісії про двомовність та двокультурність.

У частині «А» документ описує в загальних рисах основний відгук федерального уряду на рекомендації четвертого тому звіту королівської комісії та подає деякі причини, які пояснюють віру уряду в багатокультурність.

У частині «Б» подаються в загальних рисах цілі політики уряду, які даватимуть напрямок програмам федерального уряду в цій ділянці.

Частина «В» містить загальний опис запланованих програм федерального уряду та його установ, які мали б забезпечити виконання та успіх політики уряду, яка стане вислідом прийняття рекомендацій четвертого тому звіту королівської комісії.

Підсумки рекомендацій четвертого тому звіту королівської комісії та відповідь уряду на ці рекомендації є в частині «Г».

ЧАСТИНА «А»

Загальна реакція федерального уряду

Четверта книга королівської комісії про двомовність та двокультурність містить у собі 16 рекомендацій, перечислених у частині «Г», вісім з яких відносяться конкретно до федерального уряду або його установ. Три рекомендації займаються справами, які підлягають виключно провінційній владі. Одна з рекомендацій настоює на фінансовій допомозі федерального уряду дітям у початкових школах, які мають мовні труднощі. Інша рекомендація займається умовами отримання громадянства, правом голосування і правом кандидувати на громадську посаду. Таким чином, ця рекомендація звернена і до федерального, і до провінційних урядів. Одна рекомендація звернена до установ вищезгаданих урядів, щоб вони допомагали культурним організаціям та дослідчим установам.

Решта рекомендацій спрямована до канадських університетів.

Уряд приймає та схвалює рекомендації і характер четвертої книги коолівської комісії двомовности і двокультурности. Уряд вірить, що прийшов час, щоб канадці ставали більш свідомими багатих традицій багатьох культур у Канаді. Громадяни Канади походять майже з усіх країн світу. Ці громадяни приносять з собою всі головні релігії та мови світу. Ця культурна різноманітність обдаровує всіх канадців великою багатосторонністю людського досвіду. Уряд вважає це багатим наслідством і вірить, що Канада була б біднішою, якби ми прийняли асиміляційні програми, які б змушували наших громадян покинути та забути ті культури, які вони привезли з собою.

Федеральний уряд сподівається, що провінції також відізвуться позитивно на ті рекомендації, з якими члени королівської комісії звертаються до них. Прем'єр-міністер Канади написав до кожного прем'єра провінцій, описуючи в загальних рисах політику та програми, які федеральний уряд започатковує, та прохаючи їхньої співпраці. Деякі провінції вже вз'яли ініціятиву в свої руки та відзиваються на звернені до них рекомендації.

Федеральний уряд, відзиваючись позитивно на рекомендації королівської комісії, бажає йти ще дальше в дусі четвертого тому, щоб забезпечити продовження культурної різноманітности Канади.

Культурну різноманітність у цілому світі підриває вплив індустріяльної техніки, масової комунікації та урбанізації. Багато авторів писали про це, як про творення масового суспільства, в якому масово продукована культура, розваги та великі безособові установи, загрожують позбавити людину її природних та особистих прикмет.

Одна з основних потреб людини — почуття приналежности. Багато теперішнього суспільного неспокою, без огляду на вік людини, походить з того, що ця потреба не була заспокоєна.

Етнічні групи — не єдина розв'язка, з допомогою якої можна заспокоїти потребу приналежности, однак вони грають важну ролю в канадському суспільстві. Етнічний плюралізм може допомогти нам побороти або запобігти одноманітності та безособовості масового суспільства. Живучі етнічні культури можуть дати канадцям другого, третього та дальших поколінь почуття зв'язку з традиціями та людським досвідом у різних частинах світу та різних періодах часу.

Два неправильні поняття часто виникають у дискусії про культурну різноманітність.

а) Культурна ідентичність та державна лояльність

Кожний громадянин, як окрема особа, має розвинене почуття ідентичности, яке не тотожне з його лояльністю державі. Немає причини припускати, що громадянин, який з гордістю визнає себе канадцем китайського роду та який бере діяльну участь у культурній праці китайської громади в Канаді, буде менш вірний Канаді або менше цікавитиметься канадськими справами, ніж громадянин шотляндського роду, який грає в шотляндській волинковій оркестрі або танцює шотляндські гірські танці.

Культурна ідентичність не тотожна з лояльністю державі.

Кожний з нас народився в родині, яка має свою відмінну спадщину. Кожний з нас, включаючи французів, англійців, італійців та слов'ян, є «етнічного» походження.

Чим певніше ми почуваємось в одній окремій суспільній групі, тим легше нам досліджувати нашу ідентичність поза межами цього окремого суспільства.

Етнічні групи часто дають людям почуття приналежности, яке може улегшити їм в більшій мірі співжиття з рештою суспільства, ніж у випадку, коли б ці люди були ізольованими одиницями.

Вірність етнічному походженню не повинна зменшувати (чого, зрештою, і не буває) ширшої лояльности громадянина суспільству і державі.

Канадська ідентичність не постраждає від багатокультурности. Ми справді віримо, що культурний плюралізм є справжньою суттю канадської ідентичности. Кожна етнічна група має право на збереження та розвиток своєї культури та своїх цінностей в канадському контексті.

Коли ми кажемо, що маємо дві офіційні мови, це не значить, що ми маємо дві офіційні культури та що одна культура більш „офіційна", ніж друга. Політика багатокультурности повинна бути політикою для всіх канадців.

б) Мова і культура

Різниця між мовою і культурою ніколи не була точно визначена. Сама назва королівської комісії, рекомендації якої ми тепер намагаємося здійснювати, вказує на тенденцію, нібито двомовність збігається з двокультурністю.

Але поняття „двокультурність" не окреслює належно наше суспільство. „Багатокультурність" — куди точніша назва.

Закон про офіційні мови визнає дві мови, англійську та французьку, як офіційні мови Канади, які мають вживатися в усіх установах парляменту та уряду Канади. Не було там згадки про культури, і цей закон не втручається в ролю всіх мов, яку вони грають у різних культурах Канади.

З другого боку, визнання культурної цінности багатьох мов не повинно послабляти позицію двох офіційних мов Канади.

Уряд буде й надалі сприяти вживанню цих двох мов усіма громадянами Канади та буде заохочувати їх до цього.

ЧАСТИНА «Б»

Цілі політики в полі діяльности федерального уряду

Уряд зацікавлений у збереженні людських прав, розвитку канадської ідентичности, посиленні участи громадян у суспільному житті, зміцненні канадської єдности та заохоченні культурної різноманітности в рамках двомовної структури. Ми можемо найкраще осягнути ці цілі з допомогою політики багатокультурности, яка складається з чотирьох основних елементів.

1. Уряд Канади буде підтримувати всі культури Канади та по змозі буде намагатись допомагати розвиткові тих культурних груп, які виявили бажання та зусилля продовжувати їхній розвиток, здібність рости та вносити свій вклад у життя Канади та потребуватимуть допомоги.

Спеціяльним завданням уряду буде підтримувати та заохочувати ті культурні групи, що їх канадці бажають зберегти.

Сильніші та більш численні культурні групи переважно мають ресурси, щоб бути незалежними, а їхня загальна культурна діяльність здебільшого самовистачальна. Дві найбільші культури на теренах, де вони існують як меншини, вже отримують допомогу федерального уряду на підставі урядових програм, пов'язаних з офіційними мовами. Пропонуються, щоб нові програми давали підтримку культурним групам меншин відповідно до їх потреб та особливих ситуацій, в яких вони знаходяться.

Проте уряд не може і не повинен брати на себе відповідальність за продовження живучости всіх етнічних груп. Ціль нашої політики — культурне збереження та розвиток етнічних груп у такій мірі, в якій дані групи виявлять бажання.

Урядова допомога культурним групам повинна бути уділена на базі їх власного зусилля. І в нашому зацікавленні збереженням ідентичности етнічних груп ми не повинні забувати, що в демократичному устрої люди мають право вибору та що деякі люди можуть бути незацікавлені збереженням сильного почуття своєї етнічної ідентичности.

2. Уряд буде допомагати членам усіх культурних груп переборювати перешкоди до їх повної участи в канадському житті.

Закон може і буде охороняти людей від явної дискримінації, але існують менш помітні перешкоди до включення людей у наше суспільство. Почуття неприналежности або почуття нижчевартости, незалежно від причин, не можна усунути законодавством.

Програми, намічені в цьому документі, були створені для того, щоб виховувати упевненість в індивідуальній культурній ідентичности людини та певність у тому, що кожній людині належить місце в канадському житті.

Історичні праці, фільми та музейні виставки, які показиватимуть великий внесок різних культурних груп у життя Канади, допоможуть осягнути цю ціль. Але ми повинні підкреслити, що кожний канадець повинен допомогти в боротьбі з дискримінацією. Кожний канадець повинен причинитися до зміцнення почуття державної приналежности.

3. Уряд буде сприяти творчим зустрічам та взаємному обмінові між усіма канадськими культурними групами в інтересах національної єдности.

Тому що канадці стають щораз більше чутливими до своєї етнічної ідентичности та до багатства нашої країни, ми будемо мати більші зв'язки одні з одними, будемо в більшій мірі погоджуватися з нашими різницями та будемо більш горді з нашої спадщини. Взаємодіяння та творчі відносини різних етнічних груп у середині суспільства сприяли культурній та інтелектуальній творчості майже в усіх суспільствах.

Урядова допомога багатокультурним центрам, окремим проєктам етнічних груп, творчим художнім виступам та мистецьким виставкам, як теж згаданим раніш програмам, буде сприяти культурній виміні. Уряд дуже виразно зазначив, що він не має наміру допомагати окремим групам відокремлюватись від решти суспільства. Урядові програми призначені на те, щоб заохотити культурні групи ділитись своєю спадщиною з усіма іншими канадцями та з іншими країнами і зробити нас усіх свідомими нашої культурної відмінности.

4. Уряд Канади продовжуватиме допомагати іміґрантам вивчати принаймні одну з офіційних мов Канади та стати повними членами канадського суспільства.

Федеральний уряд через департамент людських ресурсів та іміграції, як також відділу громадянства департаменту державного секретаря вже допомагає провінціям у навчанні мови дорослих іміґрантів, але новоприбулі до Канади потребують додаткової допомоги, щоб пристосуватися до канадського життя та брати повну участь в економічному та суспільному житті Канади.

Священик убитий в автомобільній катастрофі

Парох Вадіни, Саск., бл. п. о. Олександер Щеснюк, 64 років, загинув у трагічному автомобільному випадку, коли вертався додому з богослуження в сусідній церкві. На нього, з противного боку, наїхало авто. Священик був убитий на місці.

Отець Щеснюк народився у Вороблику Шляхетськім, повіту Коросно, в Перемиській епархії. Богословські студії пройшов у Перемишлі. Хоч не мав доброго здоров'я, завжди був веселий і товариський, а між товаришами — дуже популярний. Владика Иосафат Коциловський висвятив його на священика 15 березня 1932 року. Спочатку о. Щеснюк став префектом духовної семінарії, а через рік був призначений на душпастирську працю в містечку Нове Місто, де згодом став парохом.

бл. п. о. Ол. ЩЕСНЮК

У війну о. Щеснюк та його батьки опинились на еміграції. Отець Олександер виконував душпастирську працю в таборі переміщених осіб у Нідерлагштайні в Німеччині (французька окупаційна зона). Звідти 1948 року, разом з батьком і матір'ю, приїхав до Канади заходом Преосвященнішого архиєпископа Василія. Найперше душпастирював у Мус Джа й околиці, потім у Геффорді, у Мелвілі, вкінці у Вадіні, де на 64 році життя і 39 році священства несподівано трагічно закінчив свій життєвий шлях.

Похоронні богослуження при численній участі духовенства і вірних наперед були у Вадіні. Святу поминальну Літургію служив о. декан Ярема Ляшкевич, парох Канори, при співучасті сусідних священиків. Тоді промовляли о. Казимир Кухарек і о. ігумен Михайло Кучм'як ЧНІ з Йорктону. Тіло покійного перевезено до Мелвілу. Там відбулося продовження священичого похорону. Преосвященний Владика Андрій відслужив св. поминальну Літургію і промовляв до численно зібраних вірних колишньої парафії покійного. Від духовенства промовляв о. Володимир Івашко, молодший товариш покійного з богословських студій. Участь у похороні взяло 23 священики.

Тіло покійного поховано на кладовищі в Мелвілі, біля гробу матері о. Олександра — Теклі Щеснюк з Гольських, яка там перед кількома роками померла. У похороні взяли участь члени родини: старенький батько інж. Ілля Щеснюк, рідний брат д-р Юліян Щеснюк з дружиною з Гамболдту і рідна сестра Марія Жук з Вінніпегу.

Справами священичого похорону займався о. декан Я. Ляшкевич. Жіноцтво парафії Мелвілу приготовило поминальний обід, на якому промовляли Преосвященний Владика Андрій, місцевий парох о. Г. Новак ЧНІ, а від родини — д-р Ю. Щеснюк.

З проведеної збірки призначено 20.00 дол. на пресовий фонд «УВістей». Жертводавцям подяка, а покійному о. Олександрові — вічна пам'ять.

Архиєпископові Іванові – 80 років

Архиєпископ Іван Бучко, апостольський візитатор українців-католиків Західної Европи, якому сповнилось 80 років життя, одержав багато привітань з різних країн.

До війни він був львівським єпископом-помічником.

ПОНАД 70,000 ПРАВОСЛАВНИХ У НІМЕЧЧИНІ

Московська патріярхія проникає й туди

У Західній Німеччині на цю пору є 71,800 православних, які належать до шістьох автокефальних чи автономних Церков. Їхня статистика подана в останньому числі журналу «Осткірхліхе Штудієн». чи автономних Церков. Їхня статистика подана в останньому числі журналу «Осткірхліхе Штудієн».

Між православними Німеччини є більш як 10,000 німецьких громадян і німців.

Найчисленнішою групою є росіяни: 25.000. Велика більшість з них належить до Російської православної «зарубєжної» Церкви. Православних українців є 15,000, сербів — 12,000; румунів — 5,000.

Дві російські церковні громади, а також усі козаки належать до Православної архиєпископії Західної Европи, що раніш була екзархією константинопільської патріярхії.

Московська патріярхія 1960 року відкрила в Мюнхені свою церкву і створила західнонімецький вікаріят. 1961 року почав виходити німецькою мовою журнал «Штімме дер Ортодоксі».

Здобувши значний успіх у ЗДА (там уже є Православна автокефальна Церква Америки, що вважає московську патріярхію своєю «матір'ю»), московська патріярхія веде посилену дію між православними Німеччини.

У Східній (комуністичній) Німеччині є аж п'ять патріярших церков (Берлін, Ляйпціґ, Дрезден, Ваймар, Потсдам); у західному Берліні — три; в Західній Німеччині — три (Баден-Баден, Мюнхен, Авгсбург).

В Обергавзені мала група (30 осіб), покинувши «зарубєжну» Церкву, пристали до патріяршої.

«Зарубєжні» церковні провідники створили «Комітет оборони Російської Православної Церкви Західної Німеччини від комунізму». Хай московська патріярхія, замість відкривати нові церкви в Німеччині, відкриє хоч одну нову в СССР, кажуть вони.

Покищо вплив московської патріярхії в Західній Німеччині малий, каже Г. Зайде, автор названої вище статті, але він теж указує, що «зарубєжна» Церква почуває себе загроженою.

БАТУРИН

Історична повість (5)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Але так, щоб московські вартові не зупинили».

«Їх тут нема, бо ми на краю города, поза вартами. А там — проїдемо. Бог ласкав. Ніч темна, дощ. Варти гріються біля огниць, здалеку видно».

«Так їдьмо».

«Зараз?»

«Негайно. Возьми два найкращі коні, окульбач і проведи за цвинтар. Нікого не треба будити. Я йду наперед. Не барись!»

Козак пустився до коней. Войнаровський завернув його: «Степович, бери легких, щоб скоро йшли, і гнідих або чорних, розумієш?»

«Розумію. А як збудиться хто?»

«Кажи, що з листом біжиш. Не говори, що я їду».

«З листом на двох конях?»

«Для скорости, щоб можна пересісти».

«Слухаю».

«Дай мені свою шапку, для себе возьми в котрого з товаришів, мою ткни в який віз».

«Будь ласка».

Войнаровський насунув на чоло козацьку шапку, обтулився буркою і побрів полями за цвинтар. Не прийшлось довго на вірного козака ждати. Привів коней, сіли, перехрестилися і кинулися в обійми темної ночи й широкого поля.

* * *

Мчали засіяними нивами, грузкими стернями, полевими суголовками, перетинали шляхи й дороги, річки переходили в брід, минаючи села, хутори, мости, щоб не стрічати людей (Буває що радніше стрінешся з вовком, як з чоловіком).

Прямували в напрямі Борзни.

Козак дійсно знав добре тутешні сторони. Як побачили світло, що далеко десь блимало перед ними, то казав, чи це на хуторі світиться, чи в лісника, чи вартівники огнища розложили. Не поступали ніде. Добрий кінь кілька годин без відпочинку піде.

Войнаровському зразу причувалося, немов за ними хтось жене. Погоня. Ставав і надслухував... Тихо... Це лунав відгомін копит їх власних коней.

Згодом привик до ночі, до бездоріжжя, до їзди навмання.

Кілька разів заєць перебігав шлях, або птиця зривалася з корчів. Спиняли коней, давали їм відсапнути, гладили по шиях і — дальше, щоб дальше від Городка, від Меншікова, від усього, що мало статися і дякувати Богові не сталось.

«А що дальше?» — питався Войнаровський.

«Що Бог дасть», відповідав собі. «Тут уже вороття немає. Треба скоріш сповістити дядька, що ворог попав на слід. Не може дожидатися приїзду світлішого.

Завтра, а краще казати нині, бо то вже недалеко ранку, п'ятниця, гетьманові найдальше в суботу треба тікати треба буде, може замкнутися в твердині. Зробить, як схоче, це вже його річ, моя — сповістити».

Скорше! Скорше!

Дорогами не їхали радо. При дорогах буває засідається гільтайство, втікачі, горлорізи, всякий хибкий народ. Кинуть колом коневі попід ноги, або вигребуть рів поперек дороги і — пиши пропало. Не легко двом їздцям боротися з цілою бандою.

Женуть.

Нараз щось засичало в повітрі, вдарило козака по лиці і відскочило. «Аркан!» крикнув козак і конем повернув у другий бік. Войнаровський за ним. Кілька чорних тіней доганяло їх, кидало арканом далеко, справно, але ніч була темна, лив дощ, важко петлю закинути на голову коня, або їздця. Запалили смолоскип на довгім дручку, не помагало. Втікачі мчали стрілою.

«Відбігли ми, милосте ваша. Треба нам повертати вісьта, понад балку з озерцем».

Повернули.

Та не доїхали до балки, якяк козак скочив у бік і свиснув на свого коня. Побачив біля балки двох їздців на сивих конях.

«Щастя, що сиві, хоч ніч, а видно».

Летіли як хорти. Білі тіни за ними. Їх коні притомлені, тамтих свіжі.

Войнаровський озирнувся. Ще трохи і засягне його аркан. Витягнув пистолю, і грюхіт покотився полями. Ще раз, і ще. Крик, — біла тінь зупинилася. Друга присунулася до неї.

Войнаровський насунув шапку, поправив бурку, стиснув остротами коня...

Помчали...

У БАТУРИН

Гетьман стояв у Борзні. Не стояв, а лежав, бо з осінньою негодою здоров'я його погіршилося. Хвилювався, по ночах не міг спати, лікарі турбувалися ним. Казали, що гетьманові треба спокою і відпочинку, бо він до краю вичерпав свої сили. Гетьман, почувши таке, усміхався. «Добрі ліки, але мій аптикар не вміє їх готовити».

Орлик не відступав від нього. Ще недавно маломовний, беззамітно сповняючий прикази свого гетьмана, останніми днями геть відмінився. Думав, радив, писав, скоро, бистро, вправно. Гетьман що лиш тепер пізнав, якого доброго писаря має. Орлик прямо вгадував його думки і, не розпитуючися багато, сповняв його волю. Разом з небезпекою росла бистрість його думки й енергія руху.

На довгі розмови не було часу, прийшла пора на діло, скоре, рішуче, добре. З розвідок і з переловлених язиків знати було, що і шведи, і москалі хапаються перейти Десну. Якщо скорше перейдуть шведи, Мазепі треба остатися на цім боці, щоб получитися з ними, коли ж би заносилося на те, що скорше переедуть москалі, тоді козакам нема що дожидати їх, лиш перед ними треба поспішатися на той бік, щоб лиш не бути разом... Пора!

Гетьман нетерпеливо дожидав Бистрицького. Сподівався, що він принесе нові вістки про становище шведської армії і про воєнні пляни короля Карла в цей рішаючий мент.

Бистрицький поїхав до Карла з одним шведським офіцером-полоненим, що мав йому бути за провідника й товмача, як увійдуть у шведські лінії. Цілий плян цеї небезпечної мандрівки був дуже хитро, хоч скоро, придуманий самим гетьманом і гетьман не сумнівався, що він вдасться, тим більше, що і Бистрицький, і цей офіцер-полонений, люди меткі й проворні.

Сподівання не завели гетьмана. Шведський офіцер остався у Карла, а Бистрицький в п'ятницю дня 22 жовтня, прибув щасливо до Борзни.

Його зараз покликали до гетьманського ліжка.

«Вернувся? Лепський молодець!» — привітав його гетьман. «Як же там? Кажи!»

Бистрицький хотів розказувати все з кінця і як їхав, і яких пригод зазнавав по дорозі, і як його приняв на послуханню сам король, славний Карло XII.

Але гетьман перебив йому зараз на перших словах. «Це лиши на пізніше. Послухаємо колись. Тепер кажи, що Карло?»

«Його милість короля Карла стрінув я у Панорівцях, що на річці Ровці, 26 верстов від Стародуба, на шляху від Стародуба до Десни».

«Ого! Значиться, недалеко шведи! І що переказав мені король?»

«Король Карло обіцяв дня 22-ого в п'ятницю, себто нині, бути біля Десни і, відпочивши, почати переправу своєї армії і табору».

«Більше нічого?»

«Його милість король казав, що гетьман сам знатиме що і як йому супроти того робити».

Гетьман обдарував свого післанця, а сам, не зважаючи на заборону лікарів і аптикаря, встав з ліжка. Ніби нараз подужав.

«Не пора хорувати», — казав до Орлика. «Кращий здоровий хоружний, як хворий полковник», — жартував. Нараджувався зі своїми старшинами і на всі сторони світа розсилав усні прикази довіреними людьми, попербираними за попів, лірників, нищих, навіть за циганів, що з медведями волочаться.

22 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗІШЕСТЯ

7 листопада

ЛИСТ ДО ГАЛАТІВ: зач. 215

Брати, бачите, яке велике письмо написав я власною рукою. Бо ті, що хотять подобатися тілом, приневолюють вас обрізуватися, тільки щоб не терпіли переслідування за хрест Христовий. Бо й ті, що обрізуються, не заховують закону, але хотять, щоб ви обрізувалися, щоб вашим тілом хвалитися.

Я ж далекий від того, щоб хвалитися, хіба хрестом Господа нашого Ісуса Христа, через котрий для мене світ розп'ятий, а я для світу. Бо ані обрізання, ані необрізання нічого не значить, тільки нове сотворіння.

А котрі підуть за цим правилом, мир нехай буде на них і милосердя і на Ізраїлю Божім.

А втім, нехай ніхто мені не докучає, бо я ношу рани Господа Ісуса на своїм тілі.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа з вашим духом, брати. Амінь.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 83

Сказав Господь таку притчу:

Один чоловік був багатий і зодягався в кармазин та вісон і щодня розкішно бенкетував. А був один убогий, на ім'я Лазар, що лежав у його воріт, увесь у струпах; і бажав поживитися окрушинами, що спадали зі стола багатого, і пси приходили й лизали його рани.

І сталось, що той убогий помер і ангели понесли його на лоно Авраамове. Умер же й багатий і поховали його. І в пеклі, терплячи муки, звів свої очі та й побачив іздалека Авраама й Лазара на його лоні. І заголосивши, він сказав: отче Аврааме, помилуй мене та пішли Лазара, нехай умочить кінець свого пальця у воді та прохолодить мій язик, бо я мучуся в полум'ї цім.

Сказав же Авраам: сину, згадай, що ти прийняв уже за життя свого добро своє, — а Лазар так само лихо; тепер він тут тішиться, а ти мучишся. А крім того всього, між нами й вами велика пропасть утвердилася, щоб ті, що хотять перейти звідси до вас, не могли, ані звідти до нас.

А він сказав: тож прошу тебе, отче, пішли його до дому мого батька: маю бо п'ятьох братів; нехай засвідчить він, щоб і вони не прийшли на це місце муки.

Каже ж йому Авраам: мають Мойсея і пророків, нехай їх слухають. Він же сказав: Ні, отче Аврааме, а коли прийде хто з мертвих до них, покаються.

Сказав до нього: коли Мойсея і пророків не слухають, то хоч би і хто з мертвих воскрес, не повірять.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ ТЕРПЕЛИВОСТИ» (1)

о. Микола ДЯДЬО

«І дай мені мудрість терпеливости . . .»

Людина живе в спільноті. Найменшою спільнотою є родина; більшою є громада; ще більшою є нація; буває, що держава об'єднує, добровільно чи проти волі, більше націй. І врешті — маємо всесвітню спільноту, що її називаємо людством.

Жити в спільноті — нелегка справа. Як роздумаємо, як то часто тяжко жити з однією непосидющою, невдоволеною одиницею, яка все чогось нового шукає, все нервується, сердиться, то зрозуміємо, що в зборі одиниць, де є різні характери і вдачі, жити тяжко.

Тяжко, це так. Але все таки мусимо жити в спільнотах. Життя на землі таке зрізничковане, що самій одиниці дати собі раду було б надмірно тяжко. Не можемо бути Робізонами Крузо, ми потребуємо помочі інших, а інші потребують нашої помочі. Тим самим мусимо прийняти, що треба нам жити в спільноті.

ПОТРІБНА ЧЕСНОТА

Щоб світ не став полем боротьби всіх проти всіх, то Господь доручає людям чесноту *терпеливости*. Вона помагає злагіднювати напруження, непорозуміння, людське себелюбство, впертість, неохоту уступити іншому, навіть тоді, коли його правда.

Про цю, дуже потрібну, чесноту терпеливости молився Божий слуга Андрій. Він просив Бога, щоб її дістати і вміти нею користуватися. Він також піддав і нам думку, щоб ми за цю чесноту молилися і її в житті практикували. Ми ж живемо в родинах, громадах, парафіях, організаціях, де велика кількість людей з відмінними вдачами — і ми майже щоденно маємо нагоду практикувати чесноту терпеливости. Правда, бути терпеливим було б досить легко, якби не наше себелюбство. Бо де заторкнене наше «я», там ми робимося дуже нетерпеливими й неподатними.

Варто роздумати над цією чеснотою, за неї молитися, її набути і нею користуватися.

Ісус Христос, що зійшов з неба для нашого спасіння, не лиш надослужив за наші гріхи, а також дав нам взірець чеснот, яких нам потрібно, щоб осягнути вічне життя. «Приклад дав я вам, щоб і ви так робили, як оце я вам учинив» (Іван 13,15). Він узяв на себе наші щоденні досвіди й труднощі життя, щоб показати нам, як з ними поводитися і як їх нести.

Однією з чеснот, якої часто потребуємо в щоденному житті і яку практикував Ісус Христос, є саме терпеливість. Ісус Христос практикував її в зустрічі з людьми. Він був терпеливим у відношенні до своїх апостолів, що не розуміли Його науки та Його царства, сперечалися, «хто буде сидіти по правиці і лівиці» у Його царстві. Господь Ісус був терпеливий навіть до Юди, про якого знав від самого початку, що він буде тим, ,,що продасть Його".

Був терпеливий з фарисеями, що підступно шукали нагоди, щоб Його перед людьми засоромити чи поставити в таке положення, щоб Його оскаржити. Він був терпеливий з невдячними, яким стільки робив добра, а не знаходив навіть подяки: «Чи не десять очистилося, а де ж дев'ять? Чому не вернулися подякувати?»

Він був терпеливий з хворими, яких до Нього приносили, з дітьми, яких хотів благословити, хоч утома валила Його з ніг. Був терпеливий, коли Його несправедливо оскаржували, коли зневажали, коли несправедливо судили і несправедливо засудили, коли над Ним знущалися, збиткувалися, коли ніс хрест, коли вмирав у ганьбі серед розбійників.

Христос учив нас, щоб ми старалися бути, як Його Небесний Отець. А Його Небесний Отець, як і Він самий (бож Він і Отець-одне!), є Отцем довготерпеливим і многомилостивим.

СТАРИЙ ЗАВІТ

Про це знали вже у Старому завіті. Пише пророк Мойсей: «Бог милосердний і ласкавий, не скорий на гнів, многомилостивий і вірний, що зберігає ласку для тисяч, прощає беззаконня, злочини і гріхи» (Вихід 34,6). Подібно у книзі Чисел 14, 18: «Господь повільний до гніву й багатий милосердям, прощає гріхи і переступи».

Пророк Давид у Псалмі 86, 15 пише: «Але Ти, Господи, Бог милосердний і милостивий, повільний до гніву і повний ласки та правди».

У книзі Мудрости (15,1) автор кличе: «А ти, наш Боже, добрий і вірний, довготерпеливий, що в милосерді всім управляєш».

Пророк Варух (4,25) закликає своїх співжителів: «Мої діти, терпляче переносьте, гнів, що прийшов на вас від Господа». А у пророка Йоіла (2,13) Господь Бог каже: «Роздеріть серце ваше, а не одежу вашу, і поверніться до Господа Бога вашого, бо він благий і милосердний, довготерпеливий і многомилостивий, і уболіває над нещастям».

Переконливим доказом Божого довготерпіння є історія Содоми і Гомори, коли Господь «поступався» проханню Авраама і хотів пощадити міста, аби лишень міг знайти там десятьох добрих людей.

А вже дуже ясним прикладом Божої терпеливости є подія з великим містом Нінівою, про що описано в книзі пророка Йони. За тяжкі гріхи і провини Нініва мала бути знищена. Господь післав пророка Йону, щоб звістив, що станеться з містом і з людьми, як не покаються. Йона навіть не хотів іти з проповіддю: «Хіба ж не це я говорив, бувши ще в моїй країні? Тому ж я й утік був напочатку до Таршішу; знав бо, що ти-Бог милостивий і милосердний, довготерпеливий і многомилостивий, й уболіваєш над злом» (Йона 4,2).

Коли ж все таки, щоб сповнити Божу волю, Йона поїхав до Ніневи і проповідав людям, що їм грозить за їхнє грішне життя, то вони навернулися зі своєї злої дороги і надіялися на Боже милосердя. Сподівалися, що Господь у своїй довготерпеливості ще й цей раз їм простить і не покарає: «Хто зна, чи Бог іще не повернеться та не роздумає й не відверне від нас палаючий гнів свій, тож ми й не загинемо» (Йона 3,9). Їх сподівання на Божу довготерпеливість справдилися: Бог і тим разом їм простив і не покарав.

Але пізніше, правдоподібно, коли вже минулися ті люди, що чули Йонину проповідь, мешканці Ніневи знов почали жити грішним життям, і тоді вже Господь нікого не посилав з пересторогою, але знищив місто і мешканців, бо нині воно не існує, лише спомин про нього!

Виходить, що Бог *довготерпеливий*, але не без кінця. Терпеливість Божа має межу. «Не говори, — пише Ісус, син Сираха (5, 4-5), — згрішив, а що мені сталося? Господь бо довготерпеливий. Не покладайся на прощення занадто, гріхи до гріхів додавши». А пророк Наум (1,3) перестерігає: «Господь довготерпеливий і силою великий, але без кари винного не лишає».

НОВИЙ ЗАВІТ

Наче відгомін старозавітних пророків звучать слова св. апостолів в Новому завіті.

«Будьте, отже, брати, довготерпеливі, аж до Господнього приходу. Ось хлібороб чекає терпеливо на дорогоцінний плід землі аж до дощів осінніх та весняних. Терпіть і ви... Візьміть, брати, приклад страждання пророків, які говорили іменем Господнім. Глядіть: ми називаємо блаженними тих, що страждання зносять» (Яків 5, 7, 11).

Св. апостол Павло має гарні місця у своїх листах, які повчають нас, якою повинна бути наша терпеливість. Він радить: «В ревності не будьте ліниві, духом горіть, Господеві служіть, веселі в надії, в горі терпеливі, в молитві витривалі» (Рим. 12,12). Ця заохота відноситься, очевидно, до всіх людей, але як дуже вона близька до священиків!

В іншому місці звертається виразно до священиків і каже: ,,Слузі ж Господньому слід бути несварливим, а до всіх привітним, здібним навчати, терпеливим, лагідно картаючим тих, що спротивляються» (II лист до Тимотея 2,24-25).

Хто в стані освятної ласки, той має в собі Святого Духа, який у тих, в кого Він перебуває, породжує: «любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброту, вірність, тихість, здержливість» (Галат. 5, 22). Ще до священиків: «Ми не даємо нікому ніякої нагоди до спотикання, щоб не виставляти на глум наше служіння; але в усьому виявляємо себе як слуг Божих у великій терпеливості, скорботах, у нуждах, у тіснотах, у довготерпеливості, у лагідності, у Святому Дусі, у щирій любові» (2 Кор. 5,3.7).

Св. Павло (Лист до євреїв 6,15) каже, що терпеливість навіть поплачується: «Завдяки довгій терпеливості осягнув Авраам обітницю». Щоб бути терпеливим, треба мати любов, бо любов — велика сила: «Любов довготерпелива, любов лагідна, вона не заздрить, любов не чваниться, не надимається, не бешкетує, не шукає свого, не поривається до гніву, не задумує зла, не тішиться, коли хтось чинить кривду, радіє правдою, все зносить, у все вірить, усього надіється, все перетерпить» (I Кор. 13,7).

Премудрий Соломон вживає різних способів, щоб навчити людей терпеливости. Він іде так далеко, що каже: «Не спішися до гніву духом, бо гнів гніздиться в серці дурнів» (Проповідник 7,9).

ЕДМОНТОНСЬКА ЄПАРХІЯ

Офіційні повідомлення

У час відсутности. Всесвітліший митрат о. д-р Василь Лаба, в час відсутности в Римі Ієрарха місця, заступає в усіх справах едмонтонського єпископа.

Референти. Всеч. о. д-р Євген Камінський іменований референтом подружніх справ в Едмонтонській єпархії.

Всеч. о. Олексій Захарієсевич іменований референтом усіх єпархіяльних збірок в Едмонтонській єпархії.

Протопресвітери. Едмонтонським протопресвітером іменований Всеч. о. Юрій Ковальський; калгарським — Всеч. о. Микола Дядьо; радвейським — Всеч. о. Теофіл Гурко; дервентським — Всеч. о. Дмитро Гнат; нювестмінстерським — Всеч. о. Богдан Ганушевський.

Призначення. Всеч. о. Іван Кратко іменований парохом Сурри й околиць у Британській Колюмбії.

Всеч. о. Богдан Снігурович, до часу призначення постійного пароха, іменований тимчасовим заступником в едмонтонській парафії св. Миколая.

✠ **Ніл, Єпископ**

Едмонтон, 26 жовтня 1971

Богослуження

ЛИСТОПАД

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
31. — Гренд Прері 10
7. листопада — Гай Прері 10; Ройс 3
8. — Гай Прері 10
14. — Норт Стар 10; Гайнс Крік 3
21. — Ріно 10; Гай Прері 2
28. — Гренд Прері 10; Ройкрафт 3.00

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
31. — Єншав год. 10
7. листопада — Ст. Павль 8.30 Глендон 10
14. — Айрон Ривер 10.30
21. — Ст. Павль 10
28. — Боннивил 10

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
31. — Смокі Лейк
7. листопада — Радвей
14. Параскевія (храм)
21. — Смокі Лейк
28. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
31. — Рочфорт Брідж год. 10, по відправі параф. мітинг
7. листопада — Карвел 10.30
14. — Едсон 10.30
21. — Черчіл 10.30 Литія (Арх. Михаїла)
28. — Менлі 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
31. — Лемонт
7. листопада — Ст. Майкел
8. св. Димитрія — Делф Всен. год. 9.30; Сл. Божа (за подяку) 10.30
14. — Лемонт
21. — Восток св. Михаїла (храм) 9.30 Всен.; 10.30 Сл. Божа
28. — Делф
Почавши від жовтня, Служба Божа 10.30 р. Коли приходить Все почне, то початок — 9.30 р.

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
31. — Голден 10.30 співана
7. листопада — Голден 8.30; Дейзленд 10.30
14. — Голден 8.30; Коперник 10.30
21. — Голден 8.30; Голден-фарми 10.30
28. — Голден 10.30 співана

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
31. — Скаро 10 р.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
31. — Просперіті 10; Фрейнс 12
7. листопада — Річмонд Парк 10; Бойл 12.30
14. — Атабаска 10, Просперіті 12.30; Фрейнс 2 попол.
21. — Росінгтон 10 (храмовий празник)
28. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
31. — Ту Гилс год. 10 р.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
31. — Мирнам 10; Моркемб 11.30
7. листопада — Мирнам 10; Бовелон 11.30
8. — Мирнам 10.00
14. — Файделіті 10.30
21. — Ллойдмінстер 10.30
28. — Мирнам 10; Моркемб 11.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
31. — Гей Лейкс 9; Кемрова 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
31. — Редвотер год. 10.30
7. листопада — Редвотер 10.30
8. Арх. Михаїла — Редвотер 9.00; Вог 10.30
14. — Редвотер 9; Федора 10.30
21. — Редвотер 9; Вог 10.30
28. — Редвотер 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
31. — Сокаль

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
31. — Менвіл 10 р.

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
31. — Дервент 8.30 р.; Нортерн Велі 10.30 р.

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
31. — Медовлейк
7. листопада — Норт Батлфорд; 2.30 Радісон
14. — Вітків
21. — Норт Батлфорд: год. 3 Медовлейк
28. — Радісон

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
7. листопада — Вонда 10.30
14. — Сматс 10.30
21. — Пітерсон 10.30
28. — Гаврилюки 10.30

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
31. — Алвена-фарми 10

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
31. — Вакав 10; Сокаль 11.30
7. листопада — Вакав 10; Ст. Дюк. 11.30
14. — Вакав 9; Прудгом 11
21. — Вакав 9; Борщів 11
28. — Вакав 10; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Humboldt, Saskatchewan
Box 1604
Ph. 862-2165
31. — Гамболдт 9; Бруно місто 11
7. листопада — Гемболдт 9, Волверін 11
14. — Гемболдт 9; Бруно 11
21. — Леніген 9; Гемболдт 11
28. — Гемболдт 9; Бруно 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2293
1112 Caledonia Ave.
31. — Вікторія 10 р.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

7 листопада. 22 неділя. Голос 5

8 листопада. Св. Димитрія (необ. свято)

14 листопада. 23 неділя. Голос 6

21 листопада. 24 неділя. Голос 7

25 листопада. Св. Йосафата. (ноб. свято)

28 листопада. 25 неділя. Голос 8

Григоріянський календар:

7 листопада. 23 неділя. Голос 6

8 листопада. Собор архистр. Михаїла (необ. свято)

12 листопада. Св. Йосафата (необ. свято)

14 листопада. 24 неділя. Голос 7

21 листопада. 25 неділя (і Введення). Голос 8

28 листопада. 26 неділя. Голос 1

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Ci-Пi-Ер МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІГ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові лети. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартерові польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш аґент подорожей може допомогти вам плянувати вам вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у висліді такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти

Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повноважним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повноважним членом клюбу, у висліді чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартеровий політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів

Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів

Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зупинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, який вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб

Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 денний подорожі — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь й група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт

На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (аж до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на понижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME ....
ADDRESS ....
PHONE ....
Where are you going ....
When are you going ....
How many of you are going ....

CP Air

Подорож літаками «Ci-Пi-Ер» — то справа на ввесь світ.

Edmonton CP AIR Phone 429-6371 — **Calgary** Phone 265-8300 — **Winnipeg** Phone 942-0141

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

КОСИҐІН НЕ ЧУВ ПРО МОРОЗА

Совєтський прем'єр А. Косиґін сказав, що він ніколи не чув про Мороза. Як посадили Мороза в тюрму, то це справа суду, не його, прем'єра. Косиґін навіть запросив сенатора Юзика приїхати до СССР. І було б добре, якби наш сенатор скористав з запрошення.

В Оттаві, в час перебування Косиґіна, була закрита сесія комітетів закордонних справ і державної оборони з участю 20 сенаторів і 26 послів, що є членами тих комітетів, та бл. 100 інших послів та сенаторів. Сесія тривала дві години з половиною. Репортерів туди не допущено. Члени комітетів могли ставити по одному питанні совєтському гостеві, який відповідав через перекладача.

Сенатор Юзик, член комітет закордонних справ, сказав Косиґінові по-українському, що він рад би говорити з гостем українською мовою, але щоб усі слухачі розуміли його питання переходить на мову англійську. Українців у Канаді, сказав П. Юзик, є понад 600,000. Тут вони втішаються свободою. Досі мали більш як сто послів до федерального та провінційних парляментів; кільканадцять з них були міністрами. З Канади багато українців щороку їде на відвідини в Україну; вони цікавляться подіями і взагалі життям українського народу. Українська спільнота Канади, говорив сенатор Юзик, затривожена арештами діячів української культури, закритими судами над ними. Валентина Мороза засуджено за те, що писав нариси, в яких немає нічого протизаконного. На прохання представників українців Канади прем'єр Трюдо обіцяв звернутися до совєтського гостя, щоб арештованих українських діячів звільнено і щоб в Україні допущено свободу слова згідно з Загальною заявою Об'єднаних націй про права людини.

Відповідь Косиґіна була така. Про Мороза він ніколи не чував. Як голова Ради міністрів, він не може втручатися в судові справи. Найвищим органом є Верховний суд. Як Мороза засудили, то за злочин. А це не має нічого спільного з правами людини. В Україні, сказав Косиґін, можливо, є деяке незадоволення урядом, але і в Канаді не всі задоволені своїм урядом. Совєтський Союз — єдина в світі держава, що справедливо розв'язала національне питання, сказав Косиґін зовсім поважно. На цю самохвальбу багато слухачів відповіли голосним сміхом.

Сенаторові Юзикові не дозволили відповісти на Косиґінову «відповідь»; зате він почув від гостя запрошення приїхати до СССР. Новий совєтсько-канадський договір передбачає парляментарні обміни. Хай сенатор Юзик приїде з першою канадською делеґацією, якщо хоче знати правдивий стан. Сенатор Юзик сказав, що радо поїде з першою канадською делеґацією до СССР і в Україну «під умовою, що буде мати свободу рухів».

Поїхати, справді, варто. Косиґін про Мороза нічого не чув, а в Україні всі чули, та й досі не знають, за що його засудили.

ВІД П'ЯТЬОХ СОЮЗНИКІВ ДО ТРЬОХ СУПЕРНИКІВ

Комуністичний Китай увійшов до Об'єднаних Націй. З формального погляду сталася тільки заміна: замість людей Чан Кай-ші, приходять люди Мао Цзе-дуна. Насправді ж, успіх пекінських керівників свідчить про значну зміну міжнародного становища. Головними засновниками Організації Об'єднаних Націй у 1945 році були п'ять переможних великодержав: ЗДА, СССР, Великобританія, Франція і Китай. Великобританія і Франція помалу звикли до ролі другорядних держав. Пекін не тільки ввійшов до ОН, а й домігся усунення тайванських представників. Таким чином, в Об'єднаних Націях, де вже давно не видно давніх п'ятьох головних союзників, зринає група трьох головних суперників.

Ніксон та його уряд, бажаючи зближення з Пекіном намагалися не допустити до повної поразки Чан Кай-ші. Все ж провал стався, і в Тайпеї тепер більший гнів на американських опікунів, ніж на пекінських ворогів.

Совєти, які колись дуже палко домагалися допущення червоного Китаю до ОН, нарешті діждались пекінських товаришів у Ню Йорку. Багато хто сумнівається, чи в Москві дуже радіють пекінським успіхом. Щоправда, Китай не є великою потугою, і невідомо, чи й коли нею стане, а все ж уже тепер вістка про вхід Китаю до ОН притьмарила «миролюбну» поїздку Брежнєва, Косиґіна й Підгорного.

Американці з цікавістю, може, й з деяким острахом будуть слідкувати за першими виступами пекінських делегатів в ОН; у росіян цікавість, мабуть, менша, а непевність більша.

У 50- РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

РЕКТОР ЯНІВ ПРИЇЗДИТЬ ДО ЕДМОНТОНУ

(мх) У рямцях відзначування 50-річчя Українського вільного університету в Мюнхені відбуваються студійні конференції з окремими сесіями в Канаді і ЗДА, присвячені актуальним питанням українського життя в Україні і в розсіянні. З цієї нагоди приїхав за океан ректор УВУ проф. д-р Володимир Янів, який теж завітає до Едмонтону 5 листопада.

професор ЯНІВ

ЗІ ЛЬВОВА. Володимир Янів народився 1908 року у Львові як син гімназійного вчителя Осипа та Елеонори з Білецьких. Закінчивши українську академічну гімназію, студіював філософію у Львівському університеті в роках 1927-1934.

Вже в гімназії почав активізуватись на громадському полі як пластун з 1921 р., засновник і курінний 51-го куреня ім. кн. Святослава Хороброго (1925-1927), голова читальні учнів (1926-1927) та організатор традиційних концертів у шану Тараса Шевченка.

В час студій історії та філософічних наук у Львівському університеті був командантом уладу українських старших пластунів (1928-32) і організатором таборів на Соколі в Карпатах.

В роках 1931-32 був засновником і першим головою Союзу українських студентських організацій під Польщею, редактором місячника «Студентський шлях» (1932-34), головою ідеологічного товариства (філії Т-ва наукових викладів ім. Петра Могили, 1930-32) та гуртка студентів-істориків (1928-29).

Від 1927 р. був членом УВО, з 1929 р. — ОУН, редактором ідеологічно-політичного тижневика «Наш клич» (1933) і політичним в'язнем польських, згодом німецьких, тюрем і польського концентраційного табору в Березі Картузькій.

Вийшовши з табору, був спершу ще активним у громадському житті як член управи Українського національного об'єднання в Берліні (1940) і редактором його тижневика „Український вісник", опісля членом президії Українського національного комітету (1941).

Після звільнення з німецької в'язниці присвятився науково-дослідній праці, завершивши студії університеті в Берліні ступнем доктора психології (1944).

НАУКОВЕЦЬ. Переїхавши до Мюнхену, працював в Українському вільному університеті: старшим асистентом (1946), доцентом (1949), надзвичайним (1955) і звичайним (1963) професором, викладаючи психологію і соціологію.

Професор Янів був тричі продеканом філософічного факультету (1961-64), директором делеґатури УВУ у Франції (1964-68) і тричі ректором УВУ (від 27 квітня 1968 р. дотепер).

Крім того, викладав психологію у духовній семінарії в Гіршберґу (1947-48). Від 1963 є надзвичайним, а з 1965 р. — звичайним професором Українського католицького університету у Римі, з 1964 р. — деканом його філософічного-гуманістичного факультету.

З 1947 р. був звичайним, з 1950 р. є дійсним членом НТШ, науковим секретарем НТШ в Европі (1952-68), заступником голови НТШ з 1955 р. — секретарем Історично-філософічної секції, з 1961 р. — членом Головної Ради НТШ (загального). З 1953 р. членом Німецького науково-психологічного товариства, з 1960 р. членом Українського богословського наукового товариства, з 1963 р. заступником голови Бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі, з 1969 р. членом Інституту славістичних студій у Парижі, з 1970 р. дійсним членом УВАН.

Був організатором багатьох наукових сесій і конференцій НТШ і УВУ, є автором бл. 120 наукових праць і студій, повна бібліографія яких подана в збірнику з нагоди 60-ліття ректора УВУ В. Янова, що появився накладом п.з. «Студії та матеріяли до новішої української історії», Мюнхен 1970, XVI — 352 стор., з передмовою проф. Наталії Полонської-Василенко.

Крім наукової праці, бере не менш діяльну участь у громадському житті. І так, з 1953 р. був засновником і головою Українського Християнського Руху, був учасником бл. 40 ідеологічних католицьких конґресів, провідником української делеґації на другий і третій конгрес світського апостольства (1957 і 1967), з 1957 р. — членом головної ради Міжнародної католицької унії преси, а з 1967 р. — членом головної ради Міжнародної федерації католиків «Унум омнес».

Як поет, професор Янів є автором трьох збірок поезій: «Сонце і ґрати» (1941), «Листопадові фаґменти» (1941) і «Шляхи» (1951).

З'їзд знавців східного церковного права

У Відні відбувся міжнародний з'їзд знавців східного церковного права з участю більш як 50 осіб.

До товариства східних каноністів належать католицькі і православні знавці. Головою є віденський професор Плехель.

Ухвалено опублікувати доповіді, виголошені на з'їзді, а потім — окремий журнал.

До Відня прибули грецькі знавці, між ними декілька єпископів. Був теж представник московської патріярхії.

Між учасниками були три українські священики: віденський парох о. д-р Ол. Дзерович, о. д-р М. Войнар ЧСВВ (професор східного церковного права у Вашінґтоні) і о. д-р С. Мудрий ЧСВВ (професор східного церковного права у Римі).

У кінцевому комунікаті з'їзду кажеться, що він не мав ніякого офіційного характеру, а був тільки науковим зібранням для поглиблення дальших студій.

З НОВИХ ВИДАНЬ

З ВІДНЯ

В австрійській столиці появився «Альманах», що подає головні відомості про історію української церковної громади Відня.

Парафія ця заснована 1784 року. В церкві св. Варвари довго зберігалися мощі св. Йосафата. Загальновідомий й хор тієї парафії.

На цю пору парохом є о. д-р Ол. Дзерович. У парафії є рідна школа, де навчається 14 дітей.

«Альманах» (ціна: 2 дол.) можна замовляти: Pfarre St. Barbara, Riemergasse 1/11, A — 1010 Wien, Austria.

НАША ЛІТУРГІЯ

«Достойно єсть яко воістину»

Раніш ми молилися: «Достойно єсть яко воістину блажити тя...» А тепер новий переклад каже: «Достойно є воістину». Що сталося з давнім «яко»?

Нема його, бо не треба. Може, й давно оте дивненьке «яко» не конче було потрібне.

Цікаво б знати, як наші предки розуміли фразу «яко воістину». Втім, можемо й себе самих спитати, бо й ми цю молитву проказували давньою мовою.

У пісні Божої Матері «Величає душа моя Господа», поданій у Євангелії св. Луки (1, 48), кажеться: «Ось бо відтепер зватимуть мене блаженною всі роди». Відбилося це провіщення в молитві «Достойно», яка, власне, величає Пресвяту Богородицю як блаженну.

Церковнослов'янське дієслово «блажити» (звати блаженною) — це калька грецького «макарізін». Звати Богоматір блаженною — то річ відповідна й належна. Таке значення має прикметник «достойно (аксіон) єсть».

Досі все ясне. Клопіт є тільки з фразою «яко воістину». Що це, власне, значить? Давнє «яко» (наше «як») може вказувати на порівняння; напр., «яко ісчезает дим». Але тут ніякого порівняння нема.

«Яко» буває деколи сполучником причини: «бо», напр., «яко твоє єсть царство». Таким шляхом пішов Іван Ужевич, автор граматики з 1643 року, опублікованої торік у Києві. В тій граматиці, написаній латинською мовою, подана молитва «Достойно». Фразу «яко воістину» автор перекладає: «бо справді» (квоніям ревера). За цим поясненням наша молитва каже: годиться величати Богоматір, бо пошана до неї відповідає правді.

Не знаю, чи ще хтось пропонував такий переклад. Він, зовсім певно, з погляду граматики помилковий. Приклад Ужевича свідчить, що фраза «яко воістину» завдає клопоту не тільки нам. І давно вона була малозрозуміла.

«Яко воістину» — це буквальний переклад грецького вислову «ос алітос» (як правдиво). Грецька мова так само, як українська, має такі форми, як «якнайкращий», «якнайскорше». Має також деякі (тільки деякі) прислівники, як: «як правдиво», «як інакше» тощо. Авторитетна граматика Е. Швіцера (Мюнхен 1959, II том, стор. 577) каже, що первісно це були вигуки, які згодом залишились як прислівники з деяким підкресленням або й без нього.

У давній, ще й досі найбільшій, граматиці Кюнера (Ганновер-Ляйпціґ 1904, II/2, стор. 415) поданий приклад з Платонового «Федона», який, здається, не залишає ніякого сумніву: «люди розумні „як правдиво" (себто справді розумні)».

Тепер можемо зробити кінцевий висновок. Малозрозуміла фраза «яко воістину» значить: справді. Наша молитва каже: справді годиться величати Богородицю.

Так цей грецький текст здебільшого перекладають. Таке розуміння здається мені майже певним.

Є, однак, ще одна можливість. Фразу «яко воістину» можна прикладати не до «достойно єсть», а до «блажити». Тоді значення буде: годиться звати тебе справді блаженною. У підручнику літургіста А. Раса (Рим 1947, стор. 89) поданий такий переклад.

Наш новий літургійний переклад: «достойно є воістину величати блаженною» зберігає двозначність оригіналу: дозволяє розуміти «воістину достойно», дозволяє розуміти «величати воістину блаженною.

Молитва «Достойно» дуже давня. Згодом її впроваджено до до церковних богослужб. В одного літургіста знаходжу інформацію, що ця молитва стала частиною візантійської Літургії аж 980 року. Якась підстава для такого твердження мусить бути. Не знаю яка.

о. П. К.

«Для великої справи треба єдности, сили, однозгідної дії»

«Чікаґо відоме, як місто вітрів, інколи дуже холодних і дошкульних. Але з українського Чікаґа повіяли тепер несподівано нові лагідні вітри громадської злагоди, взаємної терпимости та координації зусиль для великої і доброї справи», — сказав у Чікаґо головний промовець на зібранні для відзначення другої річниці IV архиєпископського синоду.

Справді, була це вдала характеристика того, що сталося в Чікаґо в неділю, 3 жовтня 1971 р. Цей раз усі стали разом — церковні і громадські чинники, прихильники одного і другого календаря, досі більш і менш активні групи та особи в русі за помісність нашої Церкви.

У всіх церквах Чікаґа, в тому і в катедральному соборі св. Миколая з участю Владики Ярослава Габра, відправлено святі Літургії — моління за помісність і патріярхат. Біля церков розповсюджувано пам'ятні стрічки і жетони.

На великих зборах в авдиторії школі ім. Шопена промовцем був д-р Богдан Олесницький, гість з Ірвінґтону, що очолює Фонд верховного архиєпископа у Ню Йорку. Він закликав відсунути набік усякі застереження й амбіції, а особливо взаємні підозри та крамолу, при цьому не закриваючи очей на багато помилок і слабостей окремих людей. «Для великої справи ми потребуємо єдности, сили, однозгідної дії. Без Владик не може відбутися синод, тому розцінюймо жести окремих ієрархів позитивно, якщо це має завести нас до бажаної цілі».

В дусі однодушности й солідарности присутні на зборах вислали до Риму три телеграми: верховному архиєпископові Иосифові, митрополитам Максимові й Амвросієві, яких учасники маніфестації просять відбути в Римі передсинодальну нараду та визначити реченець V синоду.

СПІЛЬНА МОЛИТВА 1 ЛИСТОПАДА

Український християнський рух закликає до участи в хвилині спільної молитви 1 листопада «за переслідувану Церкву в Україні і за відродження християнської України».

Канадський кодекс (норми) праці
The Canadian Labour (Standards) Code
Він змінений.
Ви повинні про це знати.

За винятком повідомлення про звільнення та платню при звільненні з праці, що увійдуть в життя наступного 1 січня. Кодекс змінено 1 липня 1971 р.

Основні норми, які відносяться до працівників у промислі під юрисдикцією федерального уряду — включно з більшістю транспорту, комунікації, перевожуванням і переховуванням зерна портовим вантаженням та банковими операціями — можна легко описати.

Платні

Мінімальна платня $1.75 на годину ($1.50 для працівників нижче 17 року життя).

Години і надгодини

Стандартні години — 8 денно, 40 тижнево. Принаймні півтора рази ставки за час пророблений понад стандартні години. Максимально 48 годин на тиждень.

Платні вакації

Принаймні два тижні після одного року служби.

Загальні свята

Вісім на рік.

Рівна платня

Забороняється різницю в платні для чоловіків і жінок, за працю у подібних робочих умовинах, яка вимагає таких самих або подібних вмілостей, зусилля і відповідальности.

Відпустка з причини вагітности

Після одного року служби до 11 тижнів перед і 6 тижнів після народження дитини.

Забороняється звільнення з праці з причини вагітности.

Повідомлення про звільнення з роботи

Для Міністерства робочої сили та іміграції і визнаних професійних спілок, на випадок звільнення на широку скалю принаймні 8, 12 або 16 тижнів, залежно від числа звільнених робітників. Для індивідуальних робтників, які мають щонайменше 3 місяці служби, принаймні 2 тижні або однозначну платню.

Платня при звільненні

Для працівників, які мають щонайменше 5 років служби, не менше ніж дво-денна платня за кожний рік служби, аж до максімум 40-дневної платні.

Замороження платні

Заоброняється звільнення тільки з причини позову на замороження платні. Можливо, вам потрібно більше інформацій. Потелефонуйте до нас (Ottawa K1A 0J2).

Canada Department of Labour
Hon. Bryce Mackasey, Minister
Bernard Wilson, Deputy Minister

10-ИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

М. Хом'як

Частина друга

Щойно о год. 3:40 пополудні в суботу, 9 жовтня прийшла черга на дві програмові доповіді. Першу „Про завдання української громади в Канаді" відчитав проф. д-р Юрій Даревич (Торонто), другу проф. Б. Боцюрків (Оттава). Текст доповідей дістали делегати разом з обширним звідомленням екзекутивного директора д-ра С. Я. Кальби і тому кожний зацікавлений міг слідкувати за ходом головних думок обох доповідачів, що їх подаємо нашим читачам.

Завдання провідної верстви

„Завдання української громади в Канаді, зокрема її провідної верстви, це — в першу чергу, подбати про якнайбільше сприятливі умовини для свобідного і природного існування та розвитку української Канади. Наша українська громада в Канаді не знаходиться тепер серед таких догідних умовин і тому стоїть перед можливістю не розвитку, але повільної загибелі. Які умовини потрібні для повновартісного існування і розвитку нашої спільноти? Якщо взяти до уваги нашу розмірну чисельну слабість (становимо всього яких 2 відсотки населення Канади) і наше географічне розпорошення (ніде в Канаді нема ніодної виборчої округи, де українські канадці становлять абсолютну більшість), то до потрібних умовин нам слід зачислити зрозуміння, правильне відношення і допомогу з боку наших співгромадян і наших провінційних та федеральних урядів. Якщо ця основна передмова не буде здійснена, то трудно передбачити іншу долю нашої української громади ніж постійну, нерівну і виснажливу боротьбу за життя з невідомо яким вислідом".

Дотепер наша українська громада зустрічалася здебільша з ігноруванням нас як групи, про що свідчить постійне викривлювання найосновніших відомостей про нас в англомовній і франкомовній пресі Канади і повну відсутність зацікавлення нашою громадою канадськими мережами інформації: преси, радіо і телевізії. СБС, наприклад, краще інформує канадців про різні народи Африки ніж про власну українську частину Канади. В Канаді порівняно велика толерантність супроти осіб і відсутність подібної толерантности супроти національних груп. Саме ця нетолерантність супроти не англосаксонських національних (етнічних) груп є причиною дотеперішнього ворожого наставлення канадських урядів супроти української та інших груп у Канаді. Воно проявляється майже повною відсутністю програм подуманих для підтримки культурного розвитку цих груп. Яскравий приклад цього — це ділянка освіти.

Чому українські діти національно заломані?

В шкільній програмі український нарід немов би не існував. Нашої української спадщини мов би не було взагалі: ні мови, ні культури ні історії. Те, що було (а були лишень принагідні згадки), було так викривлене і так представлене, що ледве хто хотів признаватись до такої спадщини. Які національно заломані, з різними комплексами виходили українські діти з цих шкіл, про це не мушу вам казати. Лиш 10 р. тому деканат університету Манітоби в Вінніпезі висував аргументи проти кредитування української мови тому, що, мовляв, це мова другорядного світового значення. Те, що це мова поверх 10 відсотків населення Манітоби, не турбовало нікого з університетських властителів. А ми це все терпіли й платили за це своїми податками.

Правда, в деяких провінціях, а саме в Манітобі, Саскачевані і зокрема в Алберті, помітні зміни на краще. Але навіть і нині провінційний уряд Онтеріо, де живе найбільше українців, потрапить відкидати слушні домагання української громади про українознавчі предмети в програмах навчання публічних шкіл, бо це, нібито, потягне за собою подібні домагання інших груп і доведе до такого ускладнення шкільних програм, що зробить їх „адміністративно неможливими".

В фіктивній картині Канади як одномовної країни з-перед 60 років не було жадного місця для інших етнічно-культурних меншин. Ба, навіть французька група являлась у тому як свого рода аномалія. І ось тому 60 років тому прийшло до т.зв. „тихої революції" французів. За урядування прем. Л. Пірсона офіційну картину Канади змінено як країну двомовну і двокультурну (очевидно, англо-французьку) І тому комісія двомовности і двокультурности послушно старалась виконати доручення уряду і представила в основному, модель Канади, як країни двох асиміляційних кітлів: англійського і французького. Якщо в цьому комісія не досягнула повного успіху — це в великій мірі заслуга українського члена цієї комісії проф. Я. Рудницького. Але навіть не чекаючи на закінчення праці комісії уряд Канади кинув грубі мільйони на поширення цієї нової ексклюзивно-двокультурної і двомовної концепції Канади, як би не дві колоди, що може і спасли нас від досить прикрої долі: трохи завеликий вже апетит провінції Квібек, що відкинула пропоновані зміни конституції і врешті несміливий, але все більше зростаючий спротив інших меншин Канади, в чому велика заслуга і сен. П. Юзика. Думки обох професорів дали поштовх українському студенству започаткувати, серіями конференцій про багатокультурність, повільний процес протидії офіційно поширюваного міту двомовности і двокультурности Канади. За ними повільно потягнулось наше інертне до цих справ суспільство. Вперше заворушились теж й інші групи.

За справедливу побудову Канади

Навівши приклади пропагування англофранцузької двомовности і двокультурности та підкресливши відсутність підтримки багатокультурности програмами „СВС", проф. Ю. Даревич підкреслив головне наше завдання. Ми мусимо пропаґувати дійсну і справедливу суспільно-етнічну побудову Канади: Канада є на ділі багатомовною і багатокультурною, бо канадці, своїм тривалим вживанням різних мов, не лиш англійської і французької, засвідчили свою багатомовність. Канадці, своїм культурно зрізничкованим способом життя, збереженим і вдержуваним серед несприятливих умовин, засвідчили свою багатокультурність. Багатокультурна Канада забезпечує повноцінне і достойне місце для автохтонних груп, індіян та ескімосів. Вона включає нас українців та інші групи як леґітимних і рівноправних партнерів канадської спільноти. Ми не можемо прийняти багатокультурности без багатомовности, бо мова — це важливий компонент культури. Тому багатокультурність получена з двомовністю є для нас не суттєва і неприємлива. Ця самозаперечна концепція небезпечна і тим, що перенаголошуванням двомовности коштом багатокультурности, зводить останнє в практиці до підтримування двокультурности. Це, до речі, є те, що й діється саме тепер.

Етнічно-культурна рівновага Канади потрібна для збереження одности Канади. Англомовна Канада найбільше наражена на культурне замериканщення. Ті канадські групи, котрі користуються іншими мовами, в тому числі й українська, більше відпорні на ці впливи, ніж англомовна група, бо мають своєрідний мовний імунітет.

На поталу асиміляції

Провід нашої громади в Канаді зробив мізерно мало в напрямку поширення цих концепцій не то серед наших співгромадян, але і серед власної спільноти. Отже потрібні зміни приходять мало що не запізно. Наше фармерське запілля в західній Канаді, майже вповні зігнороване проводом нашої громади, залишене на поталу асиміляції. В додатку головні складові організації КУК, у дрібничковому обстоюванні своїх упривілейованих становищ у президії КУК, довели КУК до практичної бездарности й до того, що він є не лиш у назві, але й наділі лиш комітетом в добі де нам потрібно нічого іншого як уряду української громади в Канаді. Нам потрібно інституції, яка сповняла б для нас аналогічні функції до тих, які сповняє уряд Квебеку французьким канадцям.

За розбудову КУК

Це вимагає не лиш розбудови виконного апарату КУК, хоч це теж конечно потрібне, але і поширення підставової ролі КУК. Отже ця установа мусить віддзеркалювати не лиш організаційну приналежність не повної половини нашої спільноти, але і включити теж тих, котрі є поза всіми українськими організаціями. Безпосереднє представництво в централі КУК одиниць, не охоплених організаціями, є очевидно непрактичне. Але таке представництво зовсім здійсниме через місцеві відділи КУК. Тому в КУК мусять бути заступлені не лиш організації національного характеру, але теж і місцеві відділи, найкраще через провінційні представництва до президії. Очевидно це вимагатиме створення провінційних відповідників всеканадського КУК.

Такі провінційні структури потрібні теж і на те, щоб здійснити надто конечну децентралізацію компетенцій КУК і пристосувати її до існуючого розподілу влади між федеральним урядом Канади та її провінціями. Нема причини наприклад, чому справами освіти має займатися виключно централя КУК, коли на ділі йдеться про співвідношення з провінційними урядами, якого централя невсилі якслід утримувати.

В сучасній структурі нема тіла, яке було б речником українських громад перед різними провінційними урядами. Цю проблему можна правильно розв'язати лиш створенням провінційних українських конґресів. Такі конгреси могли б теж подбати ефективніше про розбудову КУК по всіх містах, де знаходяться українці. Одночасно мусить наступити розбудова виконного органу КУК, що його слід поділити на референтури, подібно до департаментів федерального чи провінційних урядів. Референтури повинні бути очолені найкраще кваліфікованими особами, без огляду на те, чи вони в даний момент є представниками якоїсь організації в президії КУК чи ні. З другого боку осідки референтур повинні бути там, де вони могли б найефективніше діяти.

За розбудову цілого українського життя

Всі ці корисні і конечні зміни будуть нездійсненими при сучасній побудові КУК. Проводи БУК, СУС, УНО і ЛВУ та інших складових організацій КУК, мусять здати собі справу з того, що їх намагання зберегти свої упривілеєні позиції в централі КУК, їх нездібність зробити з КУК відповідно працездатної установи, їх смішно низька фінансова підтримка КУК, є доказом їх неповажного ставлення до тих велетенських проблем, які ждуть розв'язки.

Ніхто не є проти збереження того в нашій спільноті, що є вартісне. Але сучасна структура КУК, її виконний апарат і рівень його діяльности не варті цього збереження. На плечах БУК, СУС, УНО, ЛВУ та інших передових організацій лежить обов'язок задемонструвати своє ставлення добра цілої громади перед потребою збереження своїх виключних прав.

Перед нашою громадою стоїть проблема переконати цілу Канаду про потребу визнати її багатокультурну дійсність і рівноправність в засаді всіх етнічнонаціональних груп. Перед нами завдання розбудувати всі аспекти суспільного і культурного життя української Канади, перед нами завдання відвоювати те, що втрачено через асиміляцію, відвоювати майже втрачене через наше власне занедбання запілля в західній Канаді, перед нами проблема поставити нашу громаду на такому рівні, щоб запевнити її майбутність навіть без помочі федерального уряду. Вкінці перед нами завдання зробити нашу громаду здібною ефективно допомагати українським громадам у всіх країнах, де така потреба існує, зокрема нашим братам і сестрам в Україні. Отже це, а не подробиці програм свят і академій, є суттю праці КУК. Ми спрагнені за виявом великого провідницького чину, що започаткував би нову, світлу сторінку в історії українців Канади.

Бурхливі оплески були найкращим віддзеркаленням настроїв приявних на залі учасників, що ними вони нагородили обох доповідачів.

До сучасного положення в Україні

Майже 45 хвилин треба було другому доповідачеві проф. Богданові Боцюркові на його програмову доповідь, в якій проаналізував національну політику Москви, що проводить її з позицій великодержавного російського шовінізму і прямує до розв'язки національного питання в СРСР шляхом русифікації неросійських народів. Боротьба за владу, яка розгорілась між спадкоємцями Сталіна, розвінчання та засудження багатьох (хоч далеко не всіх) його злочинів, включно з його народовбивчою політикою, послабила русифікаторський тиск у національних республіках, де поширились компетенції республіканських органів. В Україні цих скромних концесій вистарчило, щоб започаткувати процес національно-культурного відродження, якого найбільш помітним виявом був виступ на літературну та громадсько-політичну арену творчого покоління т.зв. „шестидесятників" (Симоненка, Драча, Вінграновського, Костенка, Світличного, Дзюби й інших). Серед маси заляканої та здеморалізованої терором інтелігенції й індиферентного малоросійського міщанства — „шестидесятники" отверто, відважно, на ввесь голос поставили справу глибокої кризи, що її переживає українська нація в наслідок довголітніх порушень совєтською владою політичних, культурних та мовних прав, гарантованих совєтською таки конституцією.

Історичною заслугою „шестидесятників" та їхніх однодумців з-поміж старої генерації української інтелігенції, було не лише видвигнення на світло денне старанно маскованих фактів про методи і наслідки совєтської національної політики, не лише широка документація виявів російського шовінізму й українофобії в „суверенній" УССР, але й незвичайна в совєтських умовах громадська мужність та моральна стійкість, з якими вони відстояли моральний, а згодом і фізичний терор, що ним відповіла влада на їхні домагання відновити законні права українського народу.

Русифікаційний процес проходить в Україні у трьох стадіях: 1) політичної русифікації, 2) мовно-культурної русифікації та 3) етнічної русифікації, себто повної асиміляції. Це кінцева стадія та фактична ціль національної політики Москви, яка отверто визнає „прогресивним" постепенний „процес входження неросійських народів у склад російської нації". Провівши блискуче аналізу національної політики Москви, проф. Б. Боцюрків підкреслив, що Україна знаходиться на головній вогневій лінії затяжної і безпощадної боротьби на життя або повільну смерть українства як нації. Але її майбутнє в руках української молоді. Збудити в цієї молоді національну свідомість, сповнити її любов'ю до рідного краю, окрилити її вірою у світле майбутнє свого народу, озброїти її громадською мужністю — „одержимістю" борців за правду — це та ціль, яку поставила перед собою нова генерація патріотів з Україні, і до якої не тільки словами, але й ділами та власним прикладом вона прямує.

На превеликий жаль не було дискусії над обома дійсно цікавими доповідями. По другій доповіді предсідник повідомив, що о год. 5-ій пополудні відбудеться зустріч прем. П. Трюдо з студентами, які 85 годин вже голодували, щоб добитись від прем'єра міністрів заяви про інтервенцію в прем. А. Косиґіна за звільненням українських політичних в'язнів, зокрема Валентина Мороза. І таку заяву склав прем. П. Трюдо підчас бенкету, що відбувся в двох залах при участі поверх 1000 осіб.

Про його промову і закінчення конгресу в черговому числі.

„Ніколи не забуду"

(закінчення з 6 стор.)

рій Бельський — актор з довголітнім мистецьким досвідом та професійною поставою. Його колаборатора грає Володимир Довганюк.

Інші ролі є в руках Івана Ралька, як командира повстанців, Ірка Башук — медсестра, Ніна Тарновецька — мати розстріляного сина, та інші.

Треба замітити що в баталістичних сценах брало участь понад 400 статистів.

Оригінальну композицію фільмової музики створив наш молодий композитор Зенон Лаврішин, з Торонта. Підчас звукозапису, він дириґував Торонтською Симфонічною Оркестрою. Варто замітити, що тематична мелодія "Прощайте Друзі" є найбільше улюбленою піснею глядачів.

Режисерами фільму "НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ" є Богдан Паздрій, з Філядельфії та Володимир Бачинський з Ню-Йорку. Володимир Васік є головним кінематографом та продуцентом цього українського фільму.

Продукція "НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ" тривала майже повний рік, і коштувала 200,000.00 доларів.

Наступною продукцією кіно-студія "КАНУКР" буде фільм "МАРІЧКА" — життєва драма підчас Визвольних Змагань в 1918-1920 роках. Широкий екран віддзеркалить боротьбу Українських Січових Стрільців на тлі гуцульського села, де Марічка зустрічає і закохується в молодого січового стрільця. Чому вона залишається в селі, тоді коли її Яр відходить з села на завжди, є якраз головною темою фільму. Колорит мистецтва, пісні і танку Гуцульщини є безмежно багатий.

Тому метою фільму буде представити не тільки драму життя людини в неспокійних часах, але також віру в своє майбутнє, котре через століття дало нам українцям такий гарний букет різноманітного кольору нашої культури.

За ближчими інформаціями про дату і місце висвітлення цього фільму подивіться на оголошення на 3-тій сторінці цього числа "УВістей". **(огол.)**

За найкращі осяги

Минулої середи, 20 жовтня ц.р. розподілено в Едмонтоні між приблизно 200 студентами Технологічного Інституту Північної Алберти (НАІТ) майже 29.000 дол. нагородами за найкращі осяги в науці. Між нагородженими зустрічаємо ось цих студентів: С. Мальничук — банковість та управа фінансових установ; М. Р. Черичка — біологія; М. С. Кубасик та І. Хом'як — торговельна адміністрація; Ф. Тизюк — цивільна техніка; Ірина М. Шапка і Т. С. Паранкевич — комерційне кухарство; Б. В. Цеминчук і Р. І. Процінський — техніка компюторів; М. А. Тарновець — асистент зубного лікаря; С. Гоменюк — дієтична техніка; В. Мединська — рисівництво; Д. Р. Горук і Б. Е. Витвицький — техніка дослідів; М. Р. Трач — техніка газів; А. Пижик — мясарство і розподіл м'ясива; М. П. Прокопів — техніка медичної лябораторії; Д. Кузуб — радіо і телевізія; П. М. Рогатиський — телекомунікаційна техніка; В. С. Кулій — касієрство; П. Ткачук і М. Яськів — спеціяльні нагороди.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР

НАЙКРАЩИЙ

ПОДАРУНОК

В УКРАЇНУ

КРАЩИЙ, ЧИМ ГОТІВКА, АБО ЩОСЬ ІНШОГО

СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ

INTERTRADE EXPRESS CORP.

БУЛА ПЕРШОЮ, ЩО ВАМ ПРО ТЕ СКАЗАЛА, А ТЕПЕР ВАШІ РІДНІ ТЕ ПОТВЕРДЖУЮТЬ

За спеціяльні рублеві цертифікати ваші рідні можуть дістати те, що вони бажають за частину нормальної ціни. То так, як піти до крамниці зі 100 дол. і дістати за них товару вартости 200 дол. або 300 дол., або навіть більше.

ВПОВНІ ҐАРАНТОВАНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ, ЛИШ INTERTRADE EXPRESS CORP. дає вам **НАЙШВИДШУ ОБСЛУГУ.**

Цертифікати доставляється до дому ваших рідних до трьох тижнів. Ціна за один спеціяльний рубель є 2.13 дол.

АБСОЛЮТНО НЕМА ІНШИХ ОПЛАТ. Можете післати суму, яку бажаєте. **ПИТАЙТЕ ЗА НАШИМ ДАРОВИМ ІЛЮСТРОВАНИМ КАТАЛОГОМ.**

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530

ДУЖЕ ВАЖНЕ

АВТОМОБІЛІ

Тільки короткий час. МОСКВИЧ 412 ІЕ — $2,995.00; ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 966 — $1,895.00 До набуття лиш обмежена кількість. Тому НЕ ЖДІТЬ — ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР.

АПАРТМЕНТИ

ЖАДАЙТЕ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ!

ДО ВСІХ ЧИТАЧІВ І ЛЮБИТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ

З приємністю повідомляємо, що вже існує для Ваших потреб КНИГОКЛЮБ, що провадить свою діяльність на засадах дуже подібних до вельмизнаного американського клюбу «Бук оф дзе мант».

Вже більше не мусітимете журитися, що Ви не читали чи не могли купити тої книжки, про яку Ви читали в газеті і про яку всі говорять.

Селекційний комітет при КНИГОКЛЮБІ слідкуватиме за ВСІМА новими виданнями як на еміграції, так і на Україні і вибиратиме для членів Клюбу квартально всі найкращі, найвартісніші і найцікавіші видання. Це включатиме й англомовні видання з українською тематикою. Для своїх членів КНИГОКЛЮБ згодом перевидаватиме українських клясиків, як теж інші вартісні та цікаві книжки, що вже давно викуплені.

За Вашим попереднім дозволом і згодою ці книжки приходитимуть просто на Вашу поштову адресу. І все це по знижених цінах!

Ті з Вас, що бувають по наших книгарнях знають, як важко визнатися не тільки на тому, що купити, але навіть — де купити. В одній книгарні — тільки книжки з України, в іншій — тільки еміграційні, а ще в іншій — ніхто з персоналу не знає, що в книгарні є. А ті з Вас, що не живуть у великих українських скупченнях, узагалі не мають доступу до якоїбудь української книгарні. Крім того, ніде немає списків, що вийшло нового — а вже й мови нема про те, що з нового дійсно варто б прочитати.

Ставши членом КНИГОКЛЮБУ, Ви позбавитеся всіх цих клопотів. Отже, не гайте часу! Негайно виповніть нижчеподану анкетку. Ви безкоштовно отримаєте точні інформації про те, як КНИГОКЛЮБ веде свою діяльність, і про те, ЯК ВИ МОЖЕТЕ СТАТИ ЙОГО ЧЛЕНОМ.

КНИГОКЛЮБ — KNYHO-KLIUB
P.O. Box 1102, Station "D", TORONTO 9, Ontario

Прошу прислати мені безкоштовно інформації про діяльність КНИГОКЛЮБУ і про спосіб, як я можу стати членом. Виповнення цієї анкети до нічого мене не зобов'язує.
(прошу писати латинкою)

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

....

Please send me, without cost, your prospectus outlining the method of operation of Knyko-kliub and how I can become a member. This request involves me in no obligation to become a member in the club.

Name ....

Address ....

....

....

„НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ

Найкращий український кольоровий фільм

В місяці листопаді, українська спільнота Західньої Канади та Північного Онтарія, матиме нагоду побачити найкращий український кольоровий фільм продукції кіно-студії "КАНУКР": "НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ".

Вже чимало було написано про "НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ" в українській та англомовній пресі. Ось тільки деякі уривки відгомону преси про мистецьку вартість цього кіно-фільму:

"...кіноматографія дорівнює найкращій з Голливуду..."

— Торонто Телеграм —

"...прекрасне, чуйливе оповідання..."

—Ошава Таймс —

"Ми бачили фільм "НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ". Бачили його раз, і було замало. Хотілося сидіти на другому сеансі. І цього було замало".

—Гомін України—Торонто

"Приємною несподіванкою фільму є супровідна музика Зенона Лавришина"..

—Новий Шлях—Вінніпеґ

Публіка кожного міста Північної Америки із задоволенням оплескувала цей кіно-фільм. Довгі черги глядачів в таких містах як Ню-Йорк, Детройт, Торонто та інших міст, стояли в зимовій порі, щоб побачити новий осяг української культури, а тріюмф у Великій Британії перевершив всі сподівання, бо аж 90% іззеселення масово прийшли оглянути фільм.

Головну ролю канадського летуна, Петра Сокола, котрий вискакує з розбитого літака в західній Україні, підчас другої світової війни, грає молодий талановитий актор, з Ню-Йорку — Юрій Денисенко. Головна акторка Рома Дольницька, в ролі упівки, рятує Петра від німців. Але його переховування є коротке, бо ґештапо розстрілом невинних українських людей заставляє Петра їм здатися. В запалі боротьби йому щастить повернутися до повстанців. Але будучи союзником СССР, цей канадський летун зустрічається з кризою — приняти ідеологію українських повстанців і лишитися з Оксаною, котру він кохає, чи перейти до Червоної Армії СССР з якою Канада є союзником.

В пошуканні свойого "я", Петро Сокіл евентуально робить свій вибір. Який вибір і до чого цей вибір його доводить є графічно насвітлено в дальших кадрах фільму.

Контрастом віднапруження, є гумористична роля Гикала, в інтерпретації Михайла Сеника, котрий здобув велике признання цілого континенту, як надзвичайно талановитого молодого актора.

Діаболічну ролю командувача НКВД виконує Ю-

(продовження на стор. 7.)

ELIK'S BOTANIC HERBS

Лікування зелами у виді порошку. НЕ ТРЕБА ВАРИТИ — НІ ЗАНУРЮВАТИ В РІДИНУ. Приготовані реєстрованим аптикарем. Вони принесуть знамениті вислідн. Вони помагають просувати отруйні збиті відходи з системи травлення, діють на печінку і побуджують жовчеві соки, що спричинюють правильне випорожнювання кишок. Вони мабуть, централізують СЕЧОВІ КВАСИ І ВАПНЯНІ СОЛИ, які засмічують невтралізують СЕЧОВІ КВАСИ і спричинюють тугість, опухнення, болі та хоробливість.

Без різниці, як ви застарі, або як знеохочені, спробуйте за всяку ціну цього лікування зелами, які принесли полегшу у вище згаданих недугах багатьом терпливим.

Ціни: $2.50 і $3.50

ELIK'S DRUG STORE

Dept. UN

222-20 St. W., Saskatoon,

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)

10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта

Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк

Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

КУПІТЬ ГАРНИЙ РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

нову куховарську книжку

(англійською мовою)

Вже можна набути куховарську книжку другого відділу ЛУКЖ катедральної парафії св. Йосафата.

"FAVORITE RECIPES"

Ціна: 2.00 дол.

Замовлення приймають:

UKRAINIAN NEWS

10967 - 97 St., Edmonton 17, Alberta

ВАША АСЕКУРАЦІЯ В НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

І. ГУЛАЄЦЬ
керівник і власник

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.

STAR AGENCIES

(Insurance) Ltd.

НАША НОВА АДРЕСА:

10166 - 100 вулиця, кімната число 201

(друга підлога) ЕДМОНТОН

Нове число тел.: 424-6181

Золотий ювілей подружого життя

П-ВА ІВАНА І ТЕКЛІ ЛИСЕНКО

В неділю, 7 лютого відсвяткували п-во Іван і Текля Лисейко з Вільна, Алберта, берта, 50-річчя свого щасливого подружого життя. Того ж дня рано відслужив о. парох К. Стангрет співану Службу Божу в місцевій церкві в наміренні ювілятів та уділив їм ювілейне благословення. На Службі Божій були діти, члени родини і запрошені гості.

О год. 8-ій вечора засіло понад 80 осіб до приготованих обильними стравами столів у місцевій залі. Господарем ювілейного свята був син Гриць з Джаспер. Покликаний до слова п. Є. Думка накреслив переживвання ювілятів за минулих 50 років. Ювілят Іван прийшов на світ 15 грудня 1893 р. в селі Поздимир, сокальського повіту, син Григорія та Еврозини. До Канади приїхав 1912 р. На 2 місяці зупинився в Вінніпеґу, опісля переїхав до Алберти і замешкав у хаті своєї родини Карпа та Єлисавети Тхір у Давнінґ. По кількох роках праці купив власну фарму. Шановна ювілятка Текля, донька Йосафата і Марини Квасниців, прийшла на світ в селі Яструбичі, сокальського повіту і приїхала з матірю до Канади в 1914 р. до свого батька в Стрию. Опісля переїхала до Спедден, де її батьки придбали фарму.

Тут ювіляти подружились 7 лютого 1921 р. Ще 2 роки працював Іван Лисейко поза домом, аж від 1923 р. молоде подружжя зажило власним життям на своїй новоприбраній фармі, 5 миль від Вільна. Господь благодарив їх 6-ма дітьми: двома синами: Василем і Грицем та 4-ма донями: Катериною, Анною, Василиною і Памелиною та 14-ма внуками.

Від 1955 р. п-во Лисейки живуть на фармі, пів милі від Вільна, є членами української католицької парафії, ювілятка Текля членкою відділу ЛУКЖ, де приймає активну участь. Отже о. парох К. Стангрет склав ювілятам сердечні побажання від себе і від парафії. Сестра ювілятки, п-ні Пікула і син Гриць склали привітання від дітей і родини та передали ювілятам ювілейні дарунки. Многоліттям ювілятам закінчено бенкет. Зворушені ювіляти склали щиру подяку дітям, які влаштували це свято, родині і гостям, які довго ще гуторили між собою і співали народних пісень. З цієї нагоди ювіляти склали 5 дол. на пресовий фонд „УВістей". Редакція дякує ювілятам і передплатникам „УВ" за жертву та бажає їм прожити ще многі літа в радості і міцному здоров'ю.

К. С.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. К. УЛЮЩАК

У вівторок, 3 серпня 1971 р. розійшлась сумна вістка по Едмонтоні, що Катерина Улющак відійшла у вічність, по короткій недузі в лікарні, в 67-му році трудолюбивого життя. К. Улющак побачила світ 28 вересня 1904 р. в Пенсильвенії, ЗДА. Малою дівчиною вернулась з батьками в Україну, де виростала, закінчила народну школу і вийшла заміж за Миколу Улющака з Янковець, пов. Лісько. Але молодята недовго раділи щасливим подружим життям, бо Миколу переслідувала польська влада і важко було йому дістати працю. Тому довелось молодому подружжю, з маленькою донечкою Флоренс, виїхати в 1928 р. до Мондеру в Канаді.

Саме тоді почалась велика господарська криза і тяжко було жити з праці рук.

Отже в 1932 році придбали собі „гомстед" в Проспериті, в Алберті, і прийшлось дуже тяжко працювати, щоб викорчувати грубі осики та підготовити землю під засів. У поті чола працювали обоє Улющаки на своїй фармі, в громаді і на церковному полі. Коли ж здоров'я було вже підірване, продали фарму в 1959 р. і переїхали на постійний побут до Едмонтону.

Спершу жили разом з донькою і зятем Василем Мандрусяком, пізніше перейшли жити до новозбудованої власної хати з найстаршою внучкою Делі, заміжем за Е. Костишином. Але недовго довелось проживати з чоловіком у новій хаті, бо 19 квітня 1965 р. Всевишній забирає її улюбленого Миколу. По смерти свого чоловіка бл. п. Катерина звертає всю свою увагу на своїх 5-ох правнуків, з якими розмовляє українською мовою і навчає їх володіти рідною мовою. Щонеділі їздила з ними до Божого храму і за те Господь нагородив її легкою смертю.

Бл. п. Катерина залишила в глибокому смутку доньку Флоренс і зятя Василя Мандрусяків, три внучки: Делу з чоловіком Е. Костишином, Силвію заміжну за Е. Джеським і Луіс заміжну за Орестом Кочаном, 5 правнуків та 4 сестри: Розалію, Анну й Орисю в Україні та Параньку в Польщі.

Похоронні Богослуження почались у п'ятницю 6 серпня о год. 8-ій вечера парастасом, що його відправив о. радник В. Чопей у похоронному заведенні „Парк Меморіял". У суботу відслужив о. радн. В. Чопей заупокійну Службу Божу в катедральному храмі св. Йосафата і попращав бл. п. Катерину в далеку дорогу, тлінні останки якої спочили на цвинтарі св. Михайла. По похороні відбувся поминальний обід у залі під катедральним храмом св. Йосафата, на який родина запросила учасників похорону. По обіді подякував п. Ярослав Боднар, якого спровадила Катерина до Канади, о. радникові В. Чопеєві за похоронні Богослуження, похоронному заведенні „Парк Меморіял" за гарну обслугу, за Служби Божі, цвіти та останню послугу тим, які несли домовину, всім учасникам за участь у похороні і п-ні Смолик за смачний поминальний обід. Вкінці на його поклик приявні на обіді склали 27 дол. на „Українські Вісті", що їх залюбки читала бл. п. Катерина. Збірку перевів п. В. Зинчук.

Усім жертводавцям щире Спаси-Біг, а бл. п. Катерині нехай буде канадська земля легкою мов перо, на якій вона так тяжко працювала. В. Її П.

Учасник

Торгилд, Алберта

ОПОВІДАЄ ПРО ПОЇЗДКУ В УКРАЇНУ

В неділю, 17 жовтня відбулась, після Служби Божої, в Торгилд перекуска в залі української католицької церкви, що її підготовило українське жіноцтво. По перекусці п. М. Хмара, секретар церковного комітету, оповів приявним про свою недавню поїздку в Україну. Свою розповідь ілюстрував прозірками з свого побуту в Києві, Львові і в родинному селі своєї матері.

Келовна, Бр. К.

З НОВОСІЛЛЯ НА ПРЕСФОНД І НА ЦЕРКВУ

В неділю, 26 вересня вечором зійшлись приятелі і знайомі в хаті п-ва Івана та Марії Крущельницьких у Келовні, Б. С., щоб привітати їх з новосіллям, тобто придбанням нової хати. На вечірку завітав також парох Вернону і Келовни о. Евтимій Мельничук з двома родинами з Вернону. П-во Крушельницькі приймають активну участь у житті парафії Успення Пресвятої Богородиці в Келовні: Іван є касієром церковного комітету, Марія діяльною в ЛУКЖ. По вечері приявним весело проминув час на співі народних пісень і приємній гутірці. Збірка, що її перевів п. Кость Пронишин, дала 14.98 дол., що їх розподілено так: 5 дол. на пресовий фонд „УВістей" і 10 дол. на церкву в Келовні. Це вперше зібрано маленький даток у Келовні на „УВ".

О. Олійник

ПОШУКУЮ

свою сестру Галину (Єлену) Скоропад, з якою ми були розлучені ще дітьми в 1919 р. в Естеван або в Бієнфей, Саск. Галина пішла до сиротинця або до римокатолицьких сестер у Ріджайні, Саск. Наші батьки називались Петро і Марина Скоропад. Моя люба сестро, подай про себе вістку на адресу: Mrs. Bella Joan, 512 - 8th Ave. N.E., Calgary 61, Alta.

ЕДМОНТОН: 20-РІЧЧЯ ПАРАФІЇ ПОКРОВА ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ

о. В. Чопей

Й КОРОТКА ІСТОРІЯ

1

Беверлі, колишнє містечко на схід від Едмонтону на північ від ріки Норт Саскачеван, прилучене до Едмонтону 2 січня 1961.

Українська католицька парафія Покрова Пресв. Богородиці, основана в 1951 р., відначувала торжественно 3 жовтня 1971 р. своє 20-річчя.

Ювілейні святкування почались в церкві Покрови архиєрейською св. Літургією, яку відслужив Кир Ніл у співслуженні оо. мітратів В. Лаби і М. Сопуляка та оо. В. Мартиника, Е. Камінського, А. Захаріясевича, В. Чопея і В. Волошина, тобто всіх колишніх душпастирів Покрови продовж двадцяти років. Відтак у рекреаційному центрі Беверлі відбувся концерт шкільної дітвори та величавий бенкет, в якому взяло участь понад 300 гостей. По бенкеті Владика Кир Ніл вручив почесні грамоти приявним членам — основникам парафії.

Організатором цих святкувань був теперішній парох о. В. Волошин. У зв'язку з ювілеєм доручено мені, який найдовше був душпастирем Покрови, написати бодай коротку її історію, бо слова підуть у непам'ять, а писана історія залишиться.

Першу св. Літургію для українців-католиків у Беверлі відслужено в 1936 р. в приватному домі заходами бл. п. А. Голика. Опісля кількакратно в році служили св. Літургії оо. Василіяни: С. Шевчук, Т. Добко, В. Каменецький та інші. Такий стан тривав до 1950 р. Тоді то Преосв. Ніл призначив о. д-ра М. Сопуляка душпастирем українців-католиків у Беверлі. Він служив св. Літургії в латинській церкві вже кожної неділі й властиво від нього почала кільчитись парафія Покрова.

Дуже часто в його заступстві служив св. Літургії о. синкел В. Лаба, який з приємністю згадує своє піонерське душпастирство у Беверлі. Він залишив по собі милий спогад у всіх парафіян Покрови.

В 1951 р. постійним душпастирем став о. В. Мартиник, теперішній парох у Калгарах і почав організувати парафіяльне життя. Отже скликав перші загальні збори парафіян 30 вересня 1951 р., на яких вибрано церковний комітет у такому складі: о. В. Мартиник — голова (згідно з тодішним статутом), В. Муха — заступник голови, Л. Федун — секретар, Д. Ониськів — скарбник і А. Голик — член комітету. Провірна комісія: Й. Процьків, С. Нагуляк та І. Федорович. Прізвища 24-ох членів основників: А. Голик, Анна Ластівка, І. Сайко, Анна Євчин, І. Федорович, Гр. Конопацький, Й. Процьків, В. Муха, П. Головайук, М. Підруцька, Ст. Нагуляк, М. Воловик, К. Гніт, Дм. Ониськів, І. Посилюжний, Катерина Голик, Магда Мельник, С. Олинич, Й. Зарудинець, М. Колеба, Й. Ф. Грещук, Л. Федун, Е. Крумшин і М. Пованда. Парафіяльний внесок схвалено — 2.50 дол. річно. Членські внески вплатили тільки 13 членів. Вже тоді вигринула між членами думка будови васної церкви, бо це велика невигода бути комірником в латинській церкві.

В грудні 1961 р. місце о. Мартиника обняв з доручення Владики Ніла о. д-р П. Градюк. Він поглибив організаційну працю, оснував відділ ЛУКЖ і Вівтарну Дружину. За нього куплено площу під будову церкви від Й. Процькова за 1,200.00 дол. Одначе 1953 р. трапилась нагода купити від латинників стару церкву з площею за 4,500.00 дол. Також заходами о. Градюка добудовано святилище й захристію коштом 3,000 дол. Добудову виконав Л. Федун, член парафії Покрови.

В 1955 р. о. П. Градюк відійшов на пароха св. Юрія Переможця. На його місце Кир Ніл призначив парохом ревного священника о. Е. Камінського. За нього продано куплену площу від Й. Процькова, а за те докуплено площу, яка межувала з церквою. Усіх родин начисляла тоді парафія коло 70, з яких тільки 34 осіб вплатили членські внески по 5 дол. річно. Заходами о. пароха переписано 1957 року парафіяльне майно з єпископської інкорпорації на власність парафії Покрова Пресвятої Богородиці. Люблений всіми парафіянами о. Е. Камінський відійшов на помічника до церкви св. Юрія Переможця.

На початку 1958 р., на доручення Владики Кир Ніля, обняв парафію Покрова о. А. Захаріясевич. Він теж дбав про розвиток парафії. За нього справлено кивот, процесійний хрест, дві хоругви, фелон й стихар, чашу і церковні книги Євангеліє та Апостол.

1 вересня 1959 р. призначив Владика Ніл парохом Покрова Пресв. Богородиці о. В. Чопея. Слід на цьому місці згадати, що в тому часі посадником місточка Беверлі був свідомий українець п. М. Прокоп, який пізніше став більш відомим для української спільноти, як голова Єпархияльної Управи БУК. Тоді теж на Беверлі шкільна рада сепаратних шкіл мала свою самоуправу і співпрацювала в згоді з о. парохом. Членами цієї шкільної ради були: М. Прокоп, Е. Кутний, Ст. Масква, Т. Андерсон і Й. Шела.

Парафія Покрова зростала числом членів і вже 1960 р. виникнула потреба служити в неділю дві св. Літургії, бо на одній не могли всі парафіяни поміститися в малій церкві. Від 30 жовтня 1960 р. до 31 жовтня 1963 р. переведено акцію за розбудову єпархії і парафії Покрова. Цю кампанію організувала компанія КАТОС з Онтерія при співпраці о. пароха й вибраних парафіян. Вона дала в ковертах з прізвищами жертводавців, 12,285.30 дол., а без коверт 1,906.94 дол., з чого на Єпархіяльний Фонд передано близько 4,000.00 дол. Вислід кампанії, матеріяльний і моральний, великий, бо парафія зросла числом членів й жертвами.

Заходами відділу ЛУКЖ відбувся 1961 р. весняний річний чайок під гаслом 10-річчя існування парафії Покрова. В тій імпрезі взяли участь Владика Ніл, місцеві священики і багато гостей. Тоді голова Єпархіяльної управи ЛУКЖ декорувала відзнаками членок - основниць відділу ЛУКЖ Покрова. В 1962 р. основано в парафії відділ БУК, який при різних імпрезах помагав фізично членкам ЛУКЖ та опікувався Рідною Школою.

На загальних парафіяльних зборах 1962 р. порішено будувати церкву. Два роки проминуло на безплідних дискусіях, чи будувати церкву, чи залю, чи обі разом. Щоби рушити справу будови, почав я відвідувати всіх парафіян з метою зібрати обіцяні жертви на будову церкви. Кожному парафіянинові я говорив: "Обіцяй таку суму пожертви, яку зможеш напевно дати, бо ліпше не обіцяти, ніж відтак не виконати обіцяної жертви". З деклярованих жертв на будову церкви зібрано $11,000.00. Тоді на парафіяльних зборах в 1964 р. порішено з весною будувати церкву. За її будовою промовляв грошовий капітал $29,631.93, зібраний на будівельний фонд. Слід підкреслити, що 40% цього капіталу становили грошові внески відділу ЛУКЖ. Відтак вибрано будівельний комітет у такому складі: Е. Кутний — голова, С. Масква, М. Прокоп, В. Кубрак — архітект, Д. Биковський — будівничий, кожночасний о. парох і кожночасний голова парафіяльної управи. Тоді то Іван Чамащук був головою параф. управи безперервно 5 років.

Цей будівельний комітет існував увесь час будови церкви. Владика Ніл затвердивши плян будови церкви, заручив пожичку в "Імперіял банк оф комерс" в сумі $40,000.00. Тому парафіяни Покрова складають Преосв. Владиці щиру подяку за вияв довіря, вони будуть сплачувати точно згаданий довг.

ВИНАЙМАЄМО

НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)

12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ВАЖЛИВЕ повідомлення

ШАНОВНІ ГРОМАДЯНИ!

За неймовірно низьку ціну ($330.00) з Торонта летимо на посвячення пам'ятника Т. Шевченка в Аргентині.

Час: 23-го листопада — 11-го грудня 1971

Спонзорує: Спортове тов. "УКРАЇНА"

По ближчі інформації прошу звертатися до нашого першого „Українського бюра подорожей"

BLOOR TRAVEL AGENCY

1190 Bloor St. West

Toronto 172, Ontario

або нашого представника

Іван ВОРОБЕЦЬ-КАРПАТСЬКИЙ

10824 - 97 Street,

Edmonton, Alberta

Tel.: 422-0771

НА ПРОДАЖ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" (UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta) по гарні різдвяні картки:

► 16 українських карток — $1.75

► 18 українських карток — $1.75

► 21 українських карток — $2.00

► 21 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....